

سیفاته کانی عباد الرحمن

نوسینی

پ.د. عہلی محیدین قہرہ داغی

وہر گیّرانی

عومہر عہلی محمد

چاپی یہ کہم ۲۰۱۳

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناوی کتیب: سیفاته کانی عباد الرحمن

نوسەر: پرۆفیسۆر.د. عهلی محیدین قهه داغی

وهر گێڕانی: عومەر عهلی محمد

تایپ و دیزاینی ناوهوه: ئهحمهد میراودهلی

بهەرگ: فههاد فایهق

چاپ: چوارچرا

ئیمهیل: bangyhaq@yahoo.com

ویب سایت: www.iklkurd.org

ژماره‌ی سپاردن (٢٢٠٦) سالی ٢٠١٣

به‌رهه‌می نوسینگه‌ی راگه‌یانندی

پ.د. عهلی قهه داغی ٢٠١٣

پيشه‌کي وەرگير

ئەم نامليکه‌يه‌ي له‌به‌رده‌ستدايه پوخته‌ي کۆمه‌ليک وتاري دکتۆر عەلي قەرەداغيه که له راقه‌ي نايه‌ته‌کانی سوره‌تي (الفرقان) دا کردويه‌تي، قەرەداغي راقه‌ي ئەم نايه‌تانه‌ي به‌شيوه‌يه‌کي تازه کردوه و رهنگانده‌وي ئەم سه‌رده‌مه‌يه‌و باس له‌مرۆفي مسولمان ده‌کات که له ئەم بارودۆخه جيهانيه نوپيه‌ي که‌تيايدا ده‌ژين، هه‌موو نايه‌ته‌کان به‌شيوه‌يه‌ک راقه‌ ده‌کاته‌وه که له‌گه‌ل واقيع و ژيان و مامه‌له‌ي رۆژگاري ئەم‌رۆدا بگونجيت و جاريکي تر مرۆفي باوه‌رپار خو‌ي له‌گه‌ل ئەم بارودۆخه نوپيه‌دا بگونجينيته‌وه.

هه‌موو نايه‌ته‌کان باسکردنه له کۆمه‌ليک ره‌شت و سيفات که له‌هاوه‌لانی پيغه‌مبه‌ردا رهنگيان داوه‌ته‌وه و به‌شيوه‌يه‌کي کرداري له‌مامه‌له‌ي رۆژانه‌ياندا چه‌سپاندويانه‌و کاريان پي کردوه، هه‌ر به‌و هۆيه‌شه‌وه بوه پيغه‌مبه‌ري خوا ده‌رباره‌يان فه‌رمويه‌تي " هاوه‌لانه‌م

وهك ئهستیره وان، بکهونه شوین هر کامیان رینمایتان دهکات " .

یهکیک له گرنگترین سیماکانی ئهم په یامه خواییه ئه وهیه که خاوهنی کومه ئیک بنه مای ئه خلاقى به هیزه، که ده توانیت له پرووی مامه ئه وه ئه سوکه و ته وه مرؤقیکی نمونهیت بو دروست بکات، له ئهم کومه ئه نایه تهی سورتهی فورقاندا خوای گه وره جه خت دهکاته وه له سه ر چه سپاندى به ها ئه خلاقیه کان له مرؤقی مسوئماندا، هر ئه مهش دهکاته سیماى ئه وانیهی خویمان به (عباد الرحمن) ده زانن، خوای گه وره له وه نایه تانه دا له دوای ئه وهی که عه قیده له دئی مرؤقی باوه ردار ده چه سپیت، داوای لی دهکات ئه وه عه قیده یه بگوریت بو کردار.

داوا له مرؤقی مسوئمان دهکات که سه ره تا په یوه ندییه کانیه له گه ل خوادا پته و بییت، خاوهنی دلیکی پر له میهره و خو شه ویستی بییت بو خه لک و له گه لیاندا به نارام و لیبوردو دل نه رم و به ریز بییت، له کاتی رویشتن

به‌سەر زه‌ویدا خاکی و خو به‌که‌م زان و وه‌ک مروقیکی
 ئاسایی بی‌ت، پله‌و پۆست و مال و سامان و خیزان و مندال
 سه‌ری لی تیک نه‌دات و ره‌فتاری نه‌گۆرن { وَعِبَادُ
 الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا } الفرقان ۶۳
 له‌سیفاتییکی تردا جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی
 که‌مروقی باوه‌ردار هه‌وینی ئاشتی کۆمه‌لایه‌تی بی‌ت و
 له‌سه‌ر کاردانه‌وه ئه‌خلاق و مامه‌له‌ی خو‌ی دانه‌پرێژیت،
 به‌لکو کار بکات له‌پیناو چه‌سپاندنی ئاشتی و ئارامی و
 دروست کردنی په‌یوه‌ندیه‌کی کۆمه‌لایه‌تی پته‌و له‌نیوان
 تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌دا { وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا
 سَلَامًا } الفرقان ۶۳

هه‌روه‌ها جه‌خت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر گرنگی په‌روه‌رده‌ی
 خیزانی و داوا له‌هه‌موو باوه‌رداران ده‌کات که‌خیزان و
 منداله‌کانیان به‌په‌روه‌رده‌یه‌کی باش په‌روه‌رده‌ بکه‌ن
 که‌ببنه‌ مایه‌ی خو‌شبه‌ختی و روناکی بو کۆمه‌لگه‌،
 هه‌رکاتیکیش منداله‌کان به‌م شیوه‌یه‌ په‌روه‌رده‌ بوون
 رو‌شنایی ده‌خه‌نه‌ دلی دایک و باوکیانه‌وه، ده‌بنه‌ مایه‌ی

شانازیان {وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَدَّرِيَاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمَتِّقِينَ إِمَامًا} (٧٤) سورة
الفرقان.

ههروهها باس لهسیفاتیکى تری مروقى باوهدردار دهکات
کهئهویش بواری خیرخوازیه، کهئههمش بهسیفاتیکى
گرنگو دیارو ئاشکرا لهقه لهم ددات، کهلهئهم
ریگهیهشهوه گیانى بهیهکهوه ژیان و خو شهویستی مروقى
قول دهکاتهوهو داوا لهباوهدردار دهکات که لهگه ل گرفت و
نههامهتی بهرامبهرهکاندا بژی و لهکاتیکدا که هاوکارى
مروقیك دهکات ههست بهبهختهوهرى بکات {وَالَّذِينَ إِذَا
أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا} (٦٧)
سورة الفرقان

ههموو ئهو سیفهتانهش کهباسمان کرد بهرههمى
جهوههرى عیبادهتهکانه که شهونویژهو ههر ئهم
عیبادهتهشه دهبیته هاندەر بو رازاندنهوهى مروقى
باوهدردار بهکومهئیک ئهخلاقى مرویى و دورکهوتنهوه

لههه موو نه خوښيه دهر ونيه گاني وهك رقو بوغزو
حه سودي و چروكي و شه رهنگيزي.
ئه گهر سهيري قورئان بكهين ده توانين بليين ئه و
ئاپه تانه دهكريت بكرينه بنه مايه كي سه ره كي بو
تيوريه كي گه و ره و به پيز له بواري په روه رده ي مه دهن ي و
پيگه ياندين نه وه ي نوئ له سه ر خو شه ويستي خوا و
مرؤفي خاكي و دروست كردني فه زايه كي كو مه لايه تي كه
هه موان تيايدا هه ست به كامه راني بكه ن، ئه مه ش كاتي ك
ده بيت كه ئه م چه مكه مرؤي يانه بخرينه نا و دامه زراوه
په روه رده يي و كلتوريه كان و ببنه سه رچاوه ي پيگه ياندين
مرؤفي نوئ و له گه ل چه مكه په روه رده نوپيه كاندا
ئاويته بكرين و بكرينه بنه ماي پيگه ياندين و پيگه وه
ژياني هه موو نه ته وه و چين و تويزه كان له كو مه لگه دا.

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

{ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ
لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا * تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ
بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا * وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ
اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا *
وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا * وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا *
وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
غَرَامًا * إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا * وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ
يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا * وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ
وَلَا يَزْنُونَ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا
صَالِحًا فَأُولَئِكَ يَبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَّحِيمًا { الفرقان (٦٠-٧٠)

رهه نده گانی (عباد الرحمن)

له رافه ی نایه تی (عباد الرحمن) دا لیږدها به پیویستی دهزانم که باس له چوار تایبه تمه ندی گرنګ بکه م له ئەم نایه ته پیروژدها { وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا } الفرقان ۶۳. ئەم نایه ته پیروژه به (واو) دهست پی دهکات، زانایانی زمانه وانی دهلین ئەو (واوه) بو عهطفه، به لام زانایانی رهوان بیژی (بلاغه) دهلین ئەم زانسته واته زانستی رهوان بیژییه، به روون کردنه ووه ماناو جوانکاریه کان بو تیگه یشتنی قورئان دامه زراوه. ئەوان دهلین ئەم واوه بو بهیه ک گه یاندنه، ئەمهش مانای وایه که په یوه ندییه ک ههیه له نیوان رابردوو داها توودا ، لیږدها ده کریت بپرسین نایا په یوه ندی ئەم نایه ته به نایه تی پيشوو دواوه چیه؟

ئايهتى پيشوى دهفه رمويّت: { تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي
السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا } (٦١) سورة
الفرقان

په يوهنديه که له چهند لايه نيکه وهيه، لايه نى په که م:
خوای گه وره له ئايهتى په که مدا دهفه رمويّت (تبارك)
واته پاکی و گه وره يی بو ئه و که سه ی که ئه م بونه وهره
گه وره و به ريزه ی دروست کردووه، گه وره يی له سه ر
زهويدا له ريگه ی (عباد الرحمن) دهرده که ويّت که به
نازادی و به ويست و ئيراده ی خويان به شه و به رۆژ خوا
ده په رستن ئه مه په يوه ندى په که مه.

١- په يوه ندى به بونه وهره وه :

ئايهتى په که م دهمان به ستيته وه به گه ردوونه وه که له
ريگه يه وه جياوازی وهرزه کان و رۆژو مانگ ناگادار
ده بين (عباد الرحمن) له لايه که وه په يوه سته به ئه م
ئه ستيره گه رۆکه گانه وه ، بو نمونه نوپر په يوه سته به

کاتسه‌کانی خوږه‌ه‌لآتن ، روژو حج په‌یوه‌ستن
به‌مانگه‌وه.

بو ئه‌م مه‌به‌سته خوا داوا له (عباد الرحمن) دهکات که
که‌لک له ئه‌م شتانه وهرېگرن و له ئه‌م ریگه‌یه‌وه زیاتر
له خوا نزيك بېنه‌وه، ئه‌ویش به‌ ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی
زه‌وی و ده‌سته به‌رکردنی جی نشینی، ئه‌ویش له
باشترین و چاکترین شیوه‌دا.

خوای گه‌وره باس له (سراج المنیر) دهکات واته روژ و
مانگ، روژ مانای گه‌وره‌یی و هیزه ،مانگیش مانای
جوانیه . (عباد الرحمن) ده‌بیټ هه‌ردوو سیفاتی
جوانیان تیادا بیټ، ده‌بیټ له جه‌نگدا به‌ عیزه‌ت و
به‌هیز بن به‌رانبه‌ر به‌ کافران . ملکه‌چ و خاکی بن
به‌رامبه‌ر به‌ باوه‌رداران، هه‌روه‌ها به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک و
مامه‌له‌کردن له گه‌لیندا ده‌بیټ به‌هه‌مان شیوه‌بن له
حاله‌تی ناشتیدا باش و چاکه‌ خوازو نه‌رم و نیان بن،
ئهمه‌ ئه‌و په‌یوه‌ندیه بوو که ئه‌م نایه‌ته له‌گه‌ل نایه‌تی
پیشودا هه‌یوو.

۲- وهسفی باوهرداران:

ئهگهر له ئایهتهکه وورد بینهوه خوای گهوره باوهردارانی به (الجملة الأسمية) ناو دهبات، ئهمهش بو چهسپاندن و ئارامییه ئهمهش مانای ئهوهیه که سیفتهی ئهم باوهردارانه سیفتهتیکی روکش و کاتی نیه، بهنگو چهسپاوهرهگی داکوتاوه، له کاتیگدا که ئهم باوهردارانه لهگهڵ نهفاماندان به سلأوی ناشتی مامهئه دهکهن، ئهی ئایه دهبیته لهگهڵ خهنگانی تردا چون بن؟ بی گومان ئهم سیفتهتانه له سههرهتادا پیویستی به زحمهت و خو هیلان کردن هیه ههتا خاوهنهکی بی به (عباد الرحمن) بو ئهوهی ئهمه بیته ئهخلاق تیایدا، چونکه ئهخلاق دهبیته حالهتیکی نهگوری ههبیته. سیفتهی کاتی نابیته ئهخلاق، پاشان باسی لهوه کرد که رستهکه به (اذا) دهست پی بکات که رستهی (شرطی) یه، ئهوا وهلامهکی بی گومان دهبیته شتیکی چهسپاو و حهقیقهته بیته. بهلام ئهگهر به (ان) دهستی پی بکرایه مهرج نهبوو بهو شیوهیهبوایه. لیروه

بۆمان دهردهكهوئيت سالاوى باوهرداران به ناشتى له
نهفامان بى گومانه و شتيكى راستيه .
وشهيهكى تریش كه له نايه ته كه دا به كارها تووه
(خاطبههم) خواى گه وره نهى ووتوه (كلمهم). چونكه له
زمانى عه ره بيدا (مخاطابه) واته روو به روو، به لام
(كلام) ده شيت ناراسته و خو بيت، له بهرئه وه (مخاطبه)
به هيژتره له (كلام) له بهرئه وه ووشهى (سلام) به لگه يه
له سه ر به هيژى قسه كه ر . نه گه ر سه رنج بده ين له
وه لاميدا باوهرداران ده ئين (قالوا سلاما) واته يه كه سه ر و
به بى وه ستان وه لام دده نه وه . كه نه مه ش ماناى هيژو
و راستگو يى باوهردارانه .

۳- هه ئسو كه وت له گه ل خوادا:

سيفه تيكي ترى (عباد الرحمن) برى تيه له {وَالَّذِينَ
يَبِيئُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا} (٦٤) سورة الفرقان
ئايا نه گه ر مامه له يان له گه ل دروست كراوه كانى خوا
به و شيويه جوان و ناسك و به ئارامى بيت، ئايا ده بيت
مامه له يان له گه ل په روه ردگارى بونه وه ردا چون بيت،

لیروهه په یوه نډیه که له زهویهوه دهگوازیتهوه بو
 ناسمان که دروست کردنی په یوه نډیه که له سهر بنه مای
 ملکه چی و خو شه ویستی و ریزو گه وره ییه، نهم
 باوه دارانه له په رستنی خوا تیږ نابن، روژانه سهر قالی
 کارو ئاوه دان کردنه وهی زهوین شه ویشیان تهرخان
 کردووه بو کرپوش و شهو نویژو پاشان د فهرمویت
 (ییبیئون) واته مانه وهی ههموو شه وده که یه بو شهو
 نویژ، لیروهه خوای گه وره ههموو شه وده که یان بو
 دنوسیت به شهو نویژو نه گهر له به شیکی شه وده که شدا
 هه ستابن.

۴- پاریزگاری له نویژهکان:

یه کیکی تر له سیفاته کانی (عباد الرحمن) پاریزگاری
 نویژه کانه، شهو نویژی شیان بیرناچیت و له یادی ناکهن،
 ههر بو نهم مه به سته خوای گه وره فهرمانی به
 پیغه مبه رکه ی دهکات که شهو نویژ بکات. نهمه له سهر
 پیغه مبه ر ﷺ فهرز بووه له هه ندیک ریوایه تدا ده لاین
 که له سهره تای هاتنی پیغه مبه ردا ﷺ له سهر ههموو

باوه‌پداران واجب بووه، به‌لام دوایی بووه سوننهت بو
 باوه‌پداران به‌لام فه‌رز بووه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا.
 له‌به‌رئه‌وه نابی‌ت شه‌و نویژ واز لی بهینن، چونکه
 پاداشتیکی گه‌وره‌و گرنگی تایبه‌تی خوئی هه‌یه، خاتوو
 عایشه خوای لی رازی بی‌ت ده‌گیرپته‌وه و ده‌لی‌ت
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿عَلَيْهَا سَلَامٌ﴾ کاتی‌ک که شه‌وان بو شه‌و نویژ
 هه‌لده‌ستا ئه‌وه‌نده‌ی نویژ ده‌کرد هه‌تا بنه پییه‌کانی
 هه‌لده‌ئاوسا. منیش پی‌م ده‌وت بوچی ئه‌ونده‌ خو‌ت
 هیلاک ده‌که‌ی ئه‌ی خوا له هه‌موو تاوانه‌کانت خو‌ش
 نه‌بووه، ئه‌ویش له‌وه‌لامدا ئه‌یوت ئه‌ی نابی‌ت به‌نده‌یه‌کی
 سوپاس گوزاریم.

لی‌ره‌وه سه‌رنج بدن که په‌یوه‌ندی نیوان ئه‌م فه‌رموده‌یه‌و
 نایه‌تی (عباد الرحمن) و نایه‌تی پی‌شه‌وه‌ی چییه؟
 یه‌کی‌ک له‌سیفه‌ته‌کانی (عباد الرحمن) ئه‌وه‌یه که
 سوپاس‌گوزاری خوا ده‌که‌ن، پیغه‌مبه‌ری خوا شه‌و به‌بی
 ناگایی ناکاته‌وه‌و به‌شوگری خوا زیندوو‌ی ده‌کاته‌وه‌و،
 ئه‌مه‌ش مانای ئه‌و وه‌لامه‌ بوو که فه‌رموو‌ی (افلا اکون

عبدا شكورا ؟) پيغهمبهرى خوا شهونويژى تهرک نهکردوو، بهلاى کهمهوه ههموو شهويک ۱۱ رکاعهتى کردوو. باشر وايه کهمسولمان شهونويژ دوايخات بو پيش نويژى بهياني بهنيو سهعات يان سهعاتيک يان ههر کاتيک کهخوى حهز بکات. هندیک لهپياو چاکانى پيشوو نويژى وتریان دوادهخست بو پيش نويژى بهياني ههتا خيرى ههموو شهوهکانيان دهست بکهويت.

لهفهرمودهيهگدا (متفق عليه) پيغهمبهرى خوا فهرمويهتى: عبداللهى كورى عمر باشرين پياو بوو نهگهر شهونويژى بگردايه، کاتيک که نه وههوالهى بيست ههتا مرد شهونويژى تهرک نهکرد.

۵- شهونويژ تهرک مهکه:

پيغهمبهرى خوا ﴿ﷺ﴾ بهعبداللهى كورى عاصى وت وهک فالان کهس مهبن شهونويژى دهکردو تهرکى کرد. پيويسته مسولمان لهسهر شهونويژ بهردهوام بيت نهگهر بو ماوهى ۵ دهقيقه يان ۱۰ دهقيقه يان سهعاتيک بيت.

لهفه رمودهیهکی سه حیددا هاتوه که پیغه مبهری خوا
 ﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ فه رمویهتی: شهیتان سی گری له جهستهی
 هه رکه سیکتان دهدات و ده لیت راکشی و بجه وه چونکه
 خه وه که باشتره. پاشان نهو باوه پرداره ده که ویته نیوان دوو
 شته وه، ئایا گوئی بو شهیتان بگریت یان بو خوای گه وره.
 نه گهر له پیش نویژی به یانیدا ههستا نه وه گری یه که می
 کرد و ته وه پاشان نه گهر زیگری خوای کردو و دست نویژی
 گرت نه وه گری دوو دم ده کریته وه، نه گهر دوای نه وه نویژی
 کرد نه وه گری سییه میسه ده کریته وه. نهو کاته ههست
 به ئارامیه ک و خوشیه کی دهر و ن ده کات چونکه ههست ده کات
 له گه ل خوادایه.

به لأم نه گهر گوئی بو شهیتان گرت و نویژی به یانی نه کرد
 نه وه جیگه ی مهترسیه، چونکه نویژی به یانی نه و نویزه یه
 که فریشته کان شایه تی له سه ر دده ن، { إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ
 مَشْهُودًا } (٧٨) سورة الإسراء، واته خویندنی قورئان
 له به یانیدا شایه تیت بو دهدات. چونکه نه گهر که سی ک
 نویژی به یانی نه کات ده بیته خاوه نی نه فسیکی پیس و
 ته مبه ل.

به ته جروبەش دەرکەوتووە که باشترین شت بو ورد
بونهووە دروستکردنی خوشەویستی له گەڵ قورئاندا دواى
نوێژى به یانیە، باشتر وایه مرۆف له دواى نوێژى به یانیەووە
نه خەوێتەووە، ئەگەر خەوتیشەووە پێویستە نوێژى به یانی
کردبێت.

پاش ئەوێ زانیمان که سیفەتەکانی (عباد الرحمن) چینی
له روانگه‌ی ئەو نایه‌ته‌ووە که باسماں کرد، ئەو کاته ده‌توانین
بەلێن بەلێن بدەین که ئەو نایه‌ته‌ جیبه‌جی بکه‌ین و بەلێن
خوایه‌گیان ئەوو بەلێنمدا که له (عباد الرحمن) بم ئەمه‌ش
کارێکی گران نیه.

ئەگەر بیه‌وێت ئەم کاره‌ش بکات ئەوو کارێکی گران نیه،
چونکه پاداشتیکی زۆری به‌رده‌که‌وێت و ده‌بێتە خاوه‌نی
ئاسوده‌یی له‌دنیاو دوا‌رۆژدا.

ئەمرۆ له‌هموو کاتی‌ک زیاتر پێویستمان به‌وو هه‌یه‌ که
بگه‌رپێینه‌ووە بو قورئان، چونکه روونترین و پاکترین سه‌رچاوه‌ی
ژیانه، ئەو سیفەتانه‌ش که باسماں کرد چاره‌سه‌ر بو هه‌موو ئەو
گرفتانه‌ی که هه‌مانه‌وو هه‌ر ئەمه‌شه‌ عیزه‌تمان بو دروست ده‌کات
به‌رامبه‌ر به‌دوژمان، خاکی و ملکه‌ج ده‌بین به‌رامبه‌ر به‌رواداران.

هەموو مەرۆقاھەتی پێویستیان بە

(عباد الرحمن) ھەبە

ئەگەر لەبەر کۆمەڵیکی تاییبەت لەمرۆف نەبیت خوای گەورە ئامادە نیە بونەوەر بەئیلتەوہ و کاریک بو مەرۆقاھەتی بکات.

ئەگەر ئەو کۆمەڵە نەبن بەو سیفەتە تاییبەتیانە کە خوای باسیان دەکات، ئەوا ھەموو مەرۆقاھەتی لای خوا سەنگی بالە مێشولەییەکیان نیە، خوای گەورە لە قورئاندا مانەوہو بەردەوامی ژیان و بونەوەر پەیوەست دەکات بە بونی ئەو کۆمەڵە مەرۆفە باوەردارە تاییبەتیەوہ کە خاوەن ھەقەدە سیفەتی بەرز و بەرێزن.

لە کاتیکیدا کە بێ باوەردەکان و موشریکەکان ئەو پەری نازارو سزای پێغەمبەری خوایان دا، بەلام خوای گەورە داوای ئارام گرتن و دان بەخۆدا گرتنی لیکرد، تییگەیاندا ئەگەر تۆ بتوانیت کۆمەڵیک باوەرداری خاوەن ئەو

کۆمەلە سیفاتە بەرزە پەرودەدە بکەیت ئەو
 گەورەترین سەرکەوتنە بۆ تۆ، ئەو کاتەش هەموو
 گەرفتەکان و نازارەکان لەبەر چاوتدا سوک دەبییت و بەرە
 و کەناری رزگاری و ئارامی هەنگاو دەنییت. لێرەدا
 دەکریت پیرسین ئایا ئەو کۆمەلە کەسە کین؟ کین
 ئەوانەى که پیغەمبەرى خوا ﷺ قبولی هەموو نازار
 و ئەشکەنجە و نارەحەتیهکی کرد لەبەر خاتری مانەوه
 و پەرودەکردنیان.

خوای گەورە لە سورەتی فرقاندا باسی ئەو
 کۆمەلەیهمان بۆ دەکات و بە (عباد الرحمن) ناویان
 دەبات.

سورەتی فرقان سورەتیکی مەکییە، ئەگەر لەسەرەتاوه
 هەتا کۆتایی بیخوینیتەوه دەبینیت هەمووی باسکردنە
 لەنازار و ئەشکەنجەدانى پیغەمبەر ﷺ و هاوێلان،
 تەنانەت باس لەوه دەکات کە گومانیان کردوووە لەوهی
 کە مەرۆف بییت، بەگائتە جارپهوه باس لە هەژاری و
 نەداری دەکەن، لەبەرەمبەر ئەمەدا خوای گەورە داوا لە

پیغمبر ﷺ دهکات که پشت به خوا بهستیت و
 لهسر نازار و نهشکه نجه کانیان نازام بگریت، ئەم نازام
 گرتنەش تەنھا بو پیگه یاندنی نه وهیه که له (عباد
 الرحمن)، پاش ئەوه سورە ته که باسی هه موو نازار و
 نهشکه نجه کان دژی پیغمبر و هاوه لآن دهکات،
 له کوتایی سورە ته که دا باس له سه رکه وتنی پیغمبر و
 هاوه لآن دهکات که توانیان کۆمه لیک مرؤفی باوه ردارو
 راستگو و تاییهت په روه رده بکه ن. خوای گه وه
 ده باره یان ده فه رمویت: { قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا
 دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لَكُمْ نَزَامًا } (۷۷) سورة
 الفرقان، { وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا
 وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا } (۶۳) سورة الفرقان
 ئەمرۆ هه موو مرؤفایه تی پیویستی به کۆمه لیک له
 جوړه یه، ئەمانه کۆمه لیک که سی تاییه ته مند نیستا
 مرؤفایه تی پیویستی به (عباد الرحمن) هه یه پیویستی
 به مه نه هج و نه خلاق (عباد الرحمن) هه یه له بواری
 عه قیده دا. له بواری دارایی و میان ره ویدا له بواری ره وشت

و تېپروانين بۇ جنس و دەيان شتى تردا كه ئىستا
مرۇفايەتى تيايدا توشى گرفت و نەھامەتى بووه، ئەگەر
ئىستا سەيرى مرۇفايەتى بکەين، توشى جۆرەھا لادان و
نادادپەرورەرى و سەرگەردانى بووه ئەویش بەھۆى
نەبوونى كۆمەلە كەسانىكى لەو جۆرە، ھەر ئەمەش
بووتە ھۆى ئەودى كە ئوممەتى ئىسلامى ئەو ئوممەتە
نەبىت كە رۇلى شايەتى دان بەسەر گەلانى ترەو
بىينىت.

ئەویش بەھۆى دواكەوتنى گەلانى مسوئمانەوہیہ لە
گەلانى تر، چونكە بەھىچ جۆرىك ناكرىت گەلىك بىيتە
سەرچاوى سۆز و رەحمەت بۇ گەلىكى تر كەلەو
دواكەوتوو تر و ھەزار تر بىت، بەپىي ياساكانى
سروشت ئەوہ نەگونجاوہ، چونكە ئوممەتتىكى لاوازى
ھەزار ناكرىت بىيتە سەرچاوى سۆزو بەزەيى بۇ
گەلىكى بەرزتر لە خۆى، بەلكو ئەم شتە بە
پىچەوانەوہیہ، ھەر كەسىك خاوەنى شتىك نەبىت
ناتوانىت بەخشىت.

لەم بارودۆخە ناھەموارەى ئیستاگە مرفۆقیەتی تیایدا دەژى گرنگی رۆلى (عباد الرحمن) دەردەگەویت، لە سورەتی (فرقاندا) خۆی گەورە باس لە پێویست بوونی پێشەنگ و نمونە بوون دەکات، باس لە تیۆر و وینە و شتی خەيالى ناکات، لیرەو قورئان باس لە گرنگی چەسپاندنی بەها و دیدە ئیسلامیەکان دەکات لەرپڤگەى کۆمەلە گەسانیکەووە کە ببنە نمونە بۆ مرفۆقیەتی.

قورئان تیگستیکى زیندووە لە ناوماندا، وەك ئەووە وایە ئەمرفۆ دابەزيبیت، چۆن گرتەکانى رابردووی چارەسەر کرد، چارەسەرى پێیە بۆ گرتەکانى ئیستاش، گەواتە کەم و کورپى و ناتەواویەکان لە چیداى؟

کەم و کورپەکە لە ئیمەداىە. لەو مسولمانانەداىە کە ناتوانن هەلگری سىفاتەکانى (عبادالرحمن) بن، ئەمە گەورەترین قەیرانى ئیمەیه، پێویستە ئیمە چاویك بە خۆماندا بخشینینەووە، پێویستە ببینەووە بە هەلگری ئەو سىفاتانە، پێویستە ئیمە ئوممەتیکى نمونەى بین هەلگری ئەو سىفەتە قورئانیانە بین، نابیت ئیمە

هه لگري هه مان سيفه تي كه سيكي رۇژئاوايي يان
رۇژه لاتي بين، دهبيت ئيمه له وان جياوازي مان هه بيت،
دهبيت ئيمه هه ولى دروست كردنه ودى ئەو نمونە يە
بدهينه وه، دهبيت ئيمه وهك ئەزمونىكى نوي خومان
بنيات بنينه وه.

قهيرانى ئيمه قهيرانى كرده وه يه، زاناي گه وره
هيندى شيخ نه ده وى، كه يه كي كه له زانا مسولمانه
به ناوبانگه كان كتيبيكى نوسيوه به ناوى (ماذا خسرو
العالم با نخطاط المسلمين) كتيبيكى زور به پيزه و
پيوسته هه موومان بيخوينينه وه.

يه كه مين سيفاتى (عباد الرحمن) كه خواي گه وره به
(عباد) ناويان ده بات واته ملكه چى ئەم كۆمه له يه بو
خواي گه وره، چونكه سه ره تاي هه موو ريگايه كى راست
به په رستن و عبوديه تي خواي گه وره ده ست پى ده كات
واته ملكه چ بوون بو خواي گه وره و كردنى هه ر كاريك
له بهر خوا (اخلاص) خواي گه وره نه ي فه رمووه
(نويز كه ران و زه كات ده ران)، چونكه ئەمانه ئەنجام

دهدرين بهبى بوونى (اخلاص)يش، بهلام (عبوديهت) نهوپهپرى (اخلاص)ى تىادا بهرجهسته دهبيت، ماناى ئىسلاميش برىتييه له ملکهچ بوونى تهواو بو خواى گهورهو بهجيھينانى فهرمانهگانى.

(عبوديهت) له دوو ريگهوه بهجى دهھينرييت يهکهمىان ئىخلاصه بو خواى گهوره که ههموو کارهکانت به جوړيک بيت که خواى گهوره لى رازى بيتو به ويستى نهو بيت. چونکه نابيت ئيمه خواپه رستى بهويستى خومان بکهين يا عبادهتمان به جوړيک بيت که پيچهوانهبيت له گهل نهوهى که له قورئاندا هاتووه. وشهى (عباد الرحمن) گوتاره له سهردهمى مهکهدا هاتووه. که نهو کاته مسوئلمانان خاوهنى دهولت نهبوون. وهسفيکه لهم وشهيهدا بهماناى کو هاتووه. واته نهه نهرکه نهرکى کومه ئيکه، نهه نهرکه بهتاکه کهسيک جيبهجى نابيت، فهرمان کردن به چاکهو ريگهگرتن له خراپهو بلاوکردنهوهى ئىسلام.

خوای گه وره وهسفی ئەم کۆمه‌له باوه‌پراره دهکات به (عباد الرحمن) نهی فه‌رموووه (عباد الله) سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی که (الله) گه‌وره‌ترین ناوی خوایه، هه‌روه‌ها نه‌ی فه‌رموووه (عباد الجبار) که ته‌عبیره له هه‌یزو تواناو گه‌وره‌یی، به‌لکو فه‌رموویه‌تی (عباد الرحمن) که نه‌مه‌ش دوو مانا له‌خۆ ده‌گریت.

یه‌که‌میان به‌مانای ئه‌وه دیت که کۆمه‌له‌و گه‌ل و ده‌ولت نابیت له‌سه‌ر بنه‌مای هه‌یزو ترساندن و تۆفانیدن بنیات بنریت، به‌لکو ده‌بیت له‌سه‌ر بنه‌مای سۆزو خۆشه‌ویستی بیت. (لو انفقنا ما فی الأرض جمیعاً....) ئایا چۆن خۆشه‌ویستی له‌ نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌دا دروست ده‌بیت؟ هه‌ر قورئان پیمان ده‌لێت (فاعف عنهم واستغفر...) ئەم سه‌رچاوه‌ی سۆزو خۆشه‌ویستیه‌ی خۆشبوون و راویژکردن و ریزگرتن و پاراستنی که‌رامه‌تی مرۆفایه‌تی ده‌گریته‌وه که سه‌رچاوه‌ی خۆشه‌ویستیه‌ی له‌ نیوان تاکه‌کانی کۆمه‌لگه‌دا.

بنه‌ماکانی سۆز له‌ کۆمه‌لگه‌دا بریتیه‌ی له‌وه‌ی که تۆ خه‌لکت خۆش بویت و ئه‌وانیش تۆیان خۆش بویت. تۆ له‌ ئه‌وان ببوریت و ئه‌وانیش له‌تۆ ببورن، راویژیان پێ بکه‌یت و ریز له‌ که‌رامه‌تیان بگریت و به‌ به‌رپرسیاریتیه‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌ندا بکه‌یت.

ترسان له خواو له روژی دوايي سه رچاوهی

سه رهگی پیاده کردنی داد په روه ریه

لیړه دا باس له دوو سیفه تی گرنګ له سیفه ته کانی
(عباد الرحمن) ده که یین، که یه که میان ترسیکی گه وره یه
له خوی گه وره که نه ویش ترسانه له به روه
رو بونه وه یه ی سزای ناگری دوزه خه که نه ووش ده بیټ
وای لی بکات کار بو رهامندی خوی گه وره بکات
{ وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا
خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا } (۶۳) سورة الفرقان.
سیفه تی دووم بریتیه له نزاو پارانه وهی به رده وام که
نه ویش له ترسیکی زور له خواوه دروست ده بیټ،
له به رته وه باوه ربون به روژی دوايي له سزاو
پاراستنه کانی له گرنګ ترین بنه ماکانی نیمانه له دواي
نیمان بون به خوی گه وره، چونکه نه و ترسه ریگره
له مروفا که بیگی ریته وه و نه هیلیټ تاوان و سته مکاری

بکات. چونکه مروّف دهمزانیّت هه رچه‌ند به‌هیزو به‌تواناو ده‌وله‌مهند بیّت و ده‌سه‌لاّتی به‌هیزی هه‌بیّت. روژیک دیت که ده‌مریّت و به‌خوای گه‌وره ده‌گاته‌وه‌و له‌سه‌ر هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کیان لییان ده‌پرسیّته‌وه، مروّقی باوه‌ردار کاتیّک که بیر له‌سزاو ئاگرو به‌ئینه‌کانی ده‌گاته‌وه بوّ که‌سانیّک که تاوان و سه‌ریّچی بکه‌ن، له ئه‌نجامی تاوان و سه‌ریّچی ده‌گه‌رپّته‌وه‌و روو له‌چاکه‌کاری ده‌کات.

ئهم ئایه‌ته‌ پیرۆزه له‌دوای دوو شتی سه‌ره‌کیه‌وه هاتوه {وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا} (٦٥) سورة الفرقان، لی‌رده‌ا سیّ سیفه‌تی سه‌ره‌کی باس کراوه ئه‌ویش سلوکی کرداری و سلوکی گفتاریه. ئه‌مه‌ش له‌کاتیّکدا که باسی مافی مروّف له‌سه‌ر مروّف ده‌کات، له‌سییه‌میشدا باسی چاکی هه‌ئسوکه‌وتوو مامه‌له له‌گه‌لّ خوادا ده‌کات {وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا} (٦٤) سورة الفرقان.

ئىمە لەرابردودا زۆر كەوتوينەتە ژېر كاريگەرى
رۇژئاوا بەتايبەتیش لەبوارەكانى مافى مرۇفۇ رېزگرتنى
كاتو بەئىنەكانو تەنانەت مافى ئازەلان و روهكەكانىش،
بەلام لەراستيدا ئەو بەهايانەى ئەوانىش سنوردارەو
تەنھا لەسنورە جوگرافىەكەى خۇياندا مامەئەى پى
دەكەن و تەنھا مەبەستيان رەگەزو كۆمەئىكى مرۇيىەو
ئىستاش ئەو بەرەو كزى و لىژبونەو دەچىت
بەتايبەتیش كاتىك مامەئە لەگەل ئەوانى تردا دەكەن،
كە بەچاويكى ناهاولآتىەو سەيرىان دەكەن و زۆر
جارىش هەئوئىستى رەگەز پەرستانە دەردەپرن.

بۇ نمونە سەيرى ئەو بزافە رەگەز پەرستىە نوئىە بكە
كە لەفەرەنسا سەرى هەئداوە چۆن مامەئە لەگەل
كۆچبەراندە دەكەن بەتايبەتى مسوئمانەكان، هەرودھا
سەيرى ئەئمانىا بكە چۆن راوئىژكارەكەى دەئىت: كلتورى
ئەئمانى كلتورىكى مەسىحى جولەكەيە، كەئەمەش زۆر
ناراستە، چونكە ئەئمانىەكان ئەوانە بوون كە
كوشتارگەكانى ھۆلوكۆسيان دژى جولەكە دروست كردوہ

له کاتی جهنگی جیهانی دووهدا. ههروهها ئهوهش که
ئهمهریکا لهزیندانهکانی ئهبوغریب ئهنجامیدا، ئهوهش
که لهگرتوخانهکانی گۆنتانامۆدا ئهنجامی دهدات.

ئهمانه ههمووی بههوی ئهوهوهیه لهخواو لهدوارپۆژی
دواییان ناترسن و برپوایان بهگهشتنهوه بهخواو
بهسزاکان نیه.

لهبهرئهوه چاکی مامهلهکردنی کرداریی و گوفتاری
باش و مامهله کردن لهگهله خوادا تهنها له ریگهی باوهر
بهروژی دوایی و ترسان لهئاگرو دلخۆش بون بهچونه
بهههشت دروست دهبییت.

قورئان زۆر جهخت دهکاتهوه لهسهه ئیمان بوون
بهروژی دوایی، چونکه دنیا پره لهستهمکاری ئهوه
ستهمکاریانهش تهنها له ریگهی دادگای عدالتهتی خوای
گهوره له روژی قیامهتدا تۆلهیان لی دهسهنیتهوه،
لهبهرئهوه تهنها ئیمان که دهبیته مایهی بهردهوامی
بهها مروییه بهرزهکان و بهبی ئهم ئیمانه ئهم بههایانه
دهبنه مامهلهیهکی کاتی روژانه پهیوهست دهگریتهوه به

بەرژەۋەندىيەكانەۋە. دەشىت تۆ مامەئە ۋە ھەئسوكەۋوتت
لەگەل مندا باش بىت چونكە بەرژەۋەندىت لەگەل مندا
ھەبىت، ئەگەر ئەم بەرژەۋەندىيە گۆرا، ئەۋا تۆش
ھەئۆستت دەگۆرپت.

ھەركەس بەپپى بەرژەۋەندى مامەئە بىكات لە سىفاتى
(عبادالرحمن) دىتە دەرەۋە، لە راستىدا نابىت مامەئەى
(عباد الرحمن) پەيوەست بىت بە ھىچ
بەرژەۋەندىيەكەۋە. تەنھا بەرژەۋەندى ئەۋە نەبىت كە
شتىك لە ئاگر بتپارىزىت يان بەھەشتت دەست بىخات
ئەۋىش لە رىگەى عىبادەت كىرنەۋە. دەبىت ئەۋ
خوابەرستىش بە جۆرىك بىت كە ھەست بىكەى خوا
دەبىنىت، ئەگەر ئەۋانىش خوا نەبىن ئەۋا خوا ئەۋان
دەبىنىت كە ئەمەش پەلى (أحسان)ە. كە پەلى سىيەمە،
يەكەمىان ئىمانە دوۋەمىان ئىسلامە سىيەمىان أحسانە.

پاشان ئايەتەكە دەگەرپتەۋە بۆ لايەنى كىردارى
{وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ
قَوَامًا} (۶۷) سورة الفرقان

باوه‌ربوونت به‌خواو به روژی دوایی و هه‌ئسانت بو شهو نویژ په‌یوه‌سته به رابردوه‌وه له ریگه‌ی ئه‌خلاق و سلوکه‌وه، په‌یوه‌سته به داهاتوته‌وه له ریگه‌ی مامه‌ئه کردنت له‌گه‌ل سامانی دارایی، زانایانمان چوار ته‌فسیریان هه‌یه بو ئه‌م ئایه‌ته.

یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه که مال و سامانت خه‌رج بکه‌و نابیت، زیاده‌په‌وی بکه‌یت و سه‌ری‌چی خوای پی ئه‌نجام بده‌یت، دووه‌میان { وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا } (۶۷) سورة الفرقان. مانای وایه ریگه له حه‌قی خوا بگرن پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿عَلَيْهِ السَّلَام﴾ له فه‌رموده‌یه‌کدا ده‌فه‌رمویت (هه‌ر که‌سیک شتیک به ناحق بدات ئه‌وه زیاده‌په‌وی کردوه، هه‌ر که‌سیک ریگه له هه‌قیک بگریت ئه‌وه تاوانی کردوه).

له کاتی‌کدا که ئه‌م ئومه‌ته وازیان له زۆرینه‌ی ئه‌م سیفه‌تانه هینا، ئه‌م ئومه‌ته له ناوخۆدا رووی له لاوازی کرد، چونکه ئومه‌تی به‌هیز ئه‌وه‌یه که له‌ناو خۆدا یه‌گگرتوو بیت و وهک جه‌سته‌یه‌ک و ابیت، به‌لام

به‌داخه‌وه ئه‌م‌رۆ ئوممه‌تی ئیسلام به‌هۆی ئه‌و باره
ناله‌باره‌ی که هه‌یه‌تی هه‌موو نه‌ته‌وه‌کان داباریونه‌ته
سه‌رمان و به‌هاو ئه‌خلاقیاتى خوڤانمان به‌سه‌ردا
ده‌سه‌پینن که هیچ په‌یوه‌ندی به‌ ئاین کلتوری ئی‌مه‌وه
نیه، له‌لایه‌کی تره‌وه کیانی زایۆنیان چاندووه له
ناومانداو ده‌ستی گرتووه به‌سه‌ر قودسی پیرۆزو ئیستاش
(که‌نیسه‌ی) ئیسرائیلی بریارێکی ده‌کردوه که ده‌بیته
سییه‌کی په‌رله‌مان بریار بدات ئینجا ئیسرائیل له
ناوچه‌ داگیر کراوه‌کان پاشه‌کشه‌ ده‌کاتو دواى ئه‌وه‌ش
مه‌سه‌له‌که‌ ده‌خریته به‌رده‌م راپرسی گشتی و
ئه‌نجامه‌گه‌ش ده‌بیته بریار.

بِسْمِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

{ وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَابًا * وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللُّغُورِ
مَرُّوا كِرَامًا * وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ
يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا * وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا
هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا * أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا
وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا } الفرقان (٧١-٧٥)

خوای گه ووره له گه لّ نه وانه دایه

که پاریزگارو چاکه کارن

وهك هيو او گه شبنیهك له گه لّ (عباد الرحمن) دا
ژیاین به و هیوایه ی خوای گه ووره هه مومان بکاته (عباد
الرحمن) له گه لّ خه سه له ته کانیندا یان هه ندیك
له سیفاته کانیندا ژیاين، هه روه ها باسی هه لّ بژاردنی نه م
ووشه یه مان کرد له سورته ی (الفرقان) دا، خوای گه ووره
نه و سیفات و خه سه له تانه ی هه روه ها نه و ناکامه
گه ورانه ی که به ره و به هه شت و شوینه دلگیره کانی و
فیردهوسی بالای لی ده که ویته وه هیچ ووشه یه کی تری
جگه له مه هه لّ نه بژاردوه به لکو نه و ووشه جوانه ی
به کاره ی ناوه نه ویش (عباد الرحمن) ه هۆکاره کانیمان
روون کرده وه و باسی نه و په یوه ست بونه ی نیوانیان
نه م نایه ته یا خود نه م ووشه یه مان کرد له گه لّ

ئایه‌ته‌کانی پِیشتردا، ئەم‌رۆیش بە‌و‌یستی خوا بە‌شیکی تر له‌وهی که ده‌توانین تیی بگه‌ین یاخود له‌م ئایه‌تانه‌ی که‌لیی هه‌ڵده‌یه‌نجین باسه‌که ته‌واو ده‌که‌ین، که هه‌میشه داوامان ئی ده‌کات لئی وردبینه‌وه‌و به‌دل‌و گیان و هه‌ست و ره‌فتارمانه‌وه له‌گه‌ئیدا بژین.

خوای بالاده‌ست ده‌رباره‌ی خه‌سه‌له‌ته‌کانی ئەوانه‌ی که‌شایسته‌ی به‌هه‌شتن به‌فه‌زلی خو‌ی پاشان زۆر به‌وو‌ردی ئەو خه‌سه‌له‌تانه‌ی باس ده‌کات، بۆچی؟ هه‌تا خۆمان له‌به‌رده‌م ئەو خه‌سه‌له‌تانه‌دا ببینینه‌وه داخۆ هه‌لگری ئەم خه‌سه‌له‌تانه‌ین یان نا.

ئهو‌هتا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: {وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا} (٦٣) سورة الفرقان، باسی په‌یه‌وه‌ندی نیوان ئەم ئایه‌ته‌وه‌و ئەو ئایه‌ته‌ی راسته‌وخو‌ی پِیش خو‌ی ده‌که‌ین له‌گه‌ل ئەو دوو ئایه‌ته‌ی یان ئەو سی ئایه‌ته‌ی که راسته‌وخۆ دوا‌ی ئەم ئایه‌ته‌ دین، کاتی‌ک قورئانی پیرۆز پِیش ئەوه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته‌ باس بکات

فهرمویه تی: { وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا
الرَّحْمَنُ أَنْسَجِدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا } (٦٠) سورة
الفرقان.

باسی ئه وه مان کرد که هه ئبژاردنی دهسته واژه ی
(الرحمن) له جیاتی زاراوه ی (الرحیم) له بهر
دوو مه بهستی سه ره کیه:

مه بهستی یه که م ئه وه یه که له سه رده می نه فامیدا
زاراوه ی (الرحمن) زیاتر بلا و بوه وه ک له (الرحیم)
بو یه خوای گه وره ئه م و وشه یه ی بو جیا کردنه وه
هه ئبژارد، له و سه رده مه بو ئه وه ی مسو ئمانان خاوه نی
زاراوه و دهسته واژه ی تایبه ت به خو یان بن مادامه کی
بکریت،.

مه بهستی دوو م ئه وه یه که زاراوه ی (الرحیم)
ره وان بیژ تره له زاراوه ی (الرحمن) له بهر ئه وه ی زیاده ی
بونیا د به لگه یه له سه ر زیاده ی مانا زاراوه ی (الرحیم)
چوار پیته، به لأم (الرحمن) پینج پیته ئه مه یه ش
به لگه یه له سه ر ئه وه ی کاتی ک (الرحمن) بو خوا

دهگه پښتووه ئهوا مانای وایه (الرحمن) زور به پرحمتره
 لههر به پرحمیکی تر، کام پرحم دتوانیت شانبه شانی
 رحمانیه تی خوی به پرحم بیت، باسیکی تر سه بارهت
 به په یوه ست بونه که یه، نه وه یه کاتیکی خوی گه وره
 فه رمانی کرد (به هاوه لاندانه ران) کرد سوجه بهرن،
 نه وانیش په تیان کرده وه، خوی گه وره روونی کرده وه
 که سوجه بردن سه رته ای ریگا که یه نه ک کوتاییه که ی،
 به لکو به ندایه تی کردن ته نها به سوجه بردن
 نایه ته دی به لکو بهم خه سه لته تانه دپته دی که ژماره یان
 ده گاته ۱۷ خه سه لته یان ۱۷ تاییه تمه ندی، لیروه وه لآمی
 نه موشریکانه ده داته وه و ده فه رمویت: سوجه
 بردنتان سه رته ای ریگا که یه و نویژ کردن و ملکه چ بون بو
 خوی گه وره بنه مایه که، به لام ده بیت به دوی نه م
 بونیاده دا په فتارو کردار بیت، نه مه ییش په یوه ست
 بونیکی تری نیوان نه م نایه ته وه نه و نایه ته ی تره
 که ده فه رمویت: {وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا

الرَّحْمَنُ أَسْجُدْ لِمَا تَأْمُرُنَا وَرَادْهُمْ نُفُورًا { ٦٠ } سورة الفرقان.

یه کیکی تر له پیکه وه گریدانه کان نه وه یه نه م
نایه ته و نه و نایه ته ی تر که راسته و خو دوا ی نه م نایه ته
دی یان دوو نایه ته که ی تر { تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي
السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا } الفرقان ٦١
هه روه ها ده فه رمویت: { وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
خِلْفَةً لِّمَنۢ أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا } الفرقان ٦٢ ،
خوشه ویستان پیکه وه به ستنی نیوان نه م نایه ته
پیرۆزه و نه و نایه ته ی پیشو له دولایه نه وه، لایه نی
یه که م نه وه یه شوینگی به ندایه تی کردن له دوا ی
شوینگی (الوهیته) دیت، ئیمه یه کتاپه رستی و
باوه ربونمان هیه به الوهیته تی خویته تی خوامان هیه
له گهل تاك و ته نه ایدا، هه ر نه وه که دروستکارو
به دیهینه ری هه مو شتیکه، پاشان له م باوه ربونه وه
به خوا ی بالاده ست به ندایه تی کردن بو خوا ی بالاده ست
ده ست پی ده کات، که واته ریزه ندیه کی زور جوان

هه‌یه له‌نیوان (الوهیه‌ت) یان یه‌کتاپه‌رستی
(الوهیه‌ت) و پاشان د‌سۆزی بونی به‌ندایه‌تی کردن بو
خوای گه‌وره.

شتیکی تر ده‌باره‌ی ئەم پیکه‌وه به‌ستنه ئەوه‌یه
که‌به‌ندایه‌تی کردنی راسته‌قینه هه‌رگیز فه‌راهه‌م
نایه‌ت مه‌گه‌ر به‌بونی قه‌ناعه‌تیکی ته‌واو له‌میان‌ه‌ی
باوه‌رپکی چه‌سپاو، له‌میان‌ه‌ی د‌نیایه‌کی یه‌کالا‌که‌روه‌ه،
ئەم باوه‌ره به‌وه د‌یته‌دی کاتیک ئاده‌میزاد سه‌یری
گه‌ردون ده‌کات به‌مه‌ش له‌میان‌ه‌ی ئاره‌زووه‌ه به‌روه
باوه‌رپون به‌خوات ده‌بات، ئەو کاته‌ی که باوه‌رپ
به‌خوای تا‌ک و ته‌نها ده‌بیت ئیتر ئەو باوه‌رپ داوات لی
ده‌کات که ئەو زاته بیه‌رستی که دروستی کردویت و به
به‌ندایه‌تی کردنت سوپاسگوزاری ئەو زاته بیت که تو
ئەم گه‌ردونه‌ی فه‌راهه‌م هیناوه.

خۆشه‌ویستان زۆرینه‌ی خه‌لکی باوه‌رپان به‌خوا
هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه ئەگه‌ر پرسپارت له‌موشرکین بکهدایه
سه‌باره‌ت به‌دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ده‌یان وت

خوایه، ههتا ئیستایش هیج جیاوازیهك نیه لهه
بارهیهوه، تهنانهت ئهه كهسانهه كهباوهپریان بهسروشت
ههیه ئهه جوّره باوهپریان ههیه كه خوایهك ههیه، كه
ئهوانهه باوهپریان بهوه نیه كه ئهه گهردونه خوایهكه
ههیه ئهه گهر چه لهچۆنیهتهه ئهه خوایهه دا جیاوازن،
بۆیه لیّرهه خوای گهوره ئهه وهمان بۆ روون دهكاتهوه
كه ئهه باوهپرونه به بهدیهنهروه تاكو تهنهایه دهبیّت
بهندایهتهه کردنی بهشویندا بیّت.

كهواته لیّرهه پپویست دهكات لهسهرمان نابیّت
ئیّمهه باوهپرداران باوهپرهكهمان لاسای کردنهوه بیّت،
نابیّت باوهپرهكهیان لاسای کردنهوهه باوباپیرانیان
بیّت، بهلگو باوهپری چهسپاو بهووردبونهوه دیّتهدی لهه
گهردونه بهرفراوانه بیّ کوّتایه، ئهه گهردونهه كه
ئهه گهر بهجوانی لیّی وردبیتهوه ئهه دهنگهیهنیّته
بهدیهنهرهكهه، لهه بارهیهوه چهندن پهرتوك ههیه
لهوانه پهرتوكیك ههیه بهناوی (خو لهسهردهمه
زانست دا دهرهوشیّتهوه) باسه دهیان بهلگو سهه دان

زانای گه وره دهکات، ئەوانەى که باوەریان بەخوا نەبوە، بەلام کاتیک لەزانستەکاندا قوڵ بونەو، ئەم لەگەردیلەدا ئەو لەفیزیادا ئەویان لەکیمیادا ئەو لەکشتوکالدا ئەو لەزانستی خانەدا لەجیۆلۆجیادا، کاتیک گەشتنە خالەکان ژیری کۆل بو بەدەرک کردنیان، باوەرى تەواو چەسپاویان لەبەرانبەر خوادا بو دروست بوو کەخوا بەدیھینەرەو مرۆف ناکرئو ناتوانیت بگاتە ئەوەى تەنانەت گەردیلەیهک یان خانەیهکیش دروست بکات، لێرەدا ئەم باوەرە باوەرى رۆشناییه لەمیانەى ئەو وردبونەوویە دیت کەباسمان کرد، ئەمەیش ئەو باوەرەیه کە چاوی لیکەرى نیە.

پاشان دەچینەو ناو هەمان ئایەتى پیرۆز (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا). سەرەتا خوای گەورە ووشەى (الذین) ەى بەکارهیناوە، دەمەویت بلیم هەرچەندە ئەمە لەوانەیه بەجۆریک لەجۆرەکان شتیکی پسپۆرى بیت، بەلام هەول دەدەم بو ئیوە روون

بکەمەو ھەتا لە پرۆگرامی ووردبونەو ھو بێرکردنەو ھو
تیبگەین.

کاتیئە لەگەڵ قورئاندا دەژی و دەگەیتە راستی بی
خەوش بەو ھو کەپیتئە نیه لە قورئاندا کە دانرابیئە
لەو شوینە ھو خۆیدا، بەدئنیایەو ھو مانا و مەبەست و
بەلگە ھو خۆی ھەبە خاوەن موعجیزەبە بەشیو ھەبە
زۆر وورد و ھەو خاوی گەورە بۆمانی روون کردۆتەو ھو
ئەم گەردونە ھو ھەراھەم ھیناوە و ئەژماری کردو ھو
ھەرچۆرە نارێکیەکی تیا رووبدات و ھەو چۆن مرۆفیش
واپە، ئەوا دەبیئە ماپە تیئچونی شیرازە ھو ئەم
گەردونە قورئانی پیرۆزیش واپە، لەبەرئەو ھو لای
خواو ھەبە گەردون دروستکراویکی خواپە و قورئانیش
لای خواو ھەبە دابەزینراو ھو بۆ ئیمە ھو مرۆف کەواتە قورئان
و ھەو پەرتوکیکی خواپە سەیرکراو ھەو گەردونیش
دروستکراویکی بینراوی خواپە پەروەردگار ھەو ، گەردون
بەرەو باو ھەبەو بەخوا دەتبات و قورئانیش فیئرت
دەکات چۆن خواپەرستی بکەیت، پیکەو ھەو گریئانی

نیوان گەردون که پەرۆتکیکی بینراوه و نیوان قورئان
 که پەرۆتکیکی خوینراوه، ئەمەیه فیرت دەکات
 خواپەرستی بکهیت کهواته وهسفی (الذین) لیڕەدا هەر
 لەخۆوه نەهاتوه، هەرۆهکو لەجاری پێشودا باسەم کرد
 ئەم وشانە هەموویان بەسیفەتی کۆ و تراون، ئەویش
 لەبەر گرنگی کۆمەڵ و گرنگی کۆمەلگایە و لەگەڵ
 ئەوەشدا بەرپرسیاریەتی دوو بەرپرسیاریەتیە،
 بەرپرسیاریەتی تاکو بەرپرسیاریەتی کۆمەڵ دەبێت
 تاك وابەستە بێت بەکۆمەڵە، دەبێت کۆمەڵ پێک
 بێنێت و نابێت لەنیو کۆمەڵدا بەتەنهایی بمینێتەوه،
 لەبەرئەوهی کۆمەلگە کاری تی دەکات و خۆیشی
 کار دەکاتە سەر کۆمەلگە، بەخێرەوه کاری تی دەکرێت و
 کار دەکاتە سەر خێر) و (عباد الرحمن الذی...)
 ئەگەر بکرێت بلیت (عباد الرحمن) تاکو نەچێتە
 بازنە (ایاک اعبدا وایاک استعین) بەئکو (ایاک نعبدا
 وایاک نستعین)، بەکۆمەلگە، کهواته وهک لەجاری
 پێشودا و وتم بەرپرسیاریەتیکی کۆمەڵی هەیه (لیڕەدا

وشەى (الذین) ھەئبژئردراو ھەرودەك زانایانى زمان
 دەئین لە (اسماء ی موصولەییە ، دیارە اسمای موصولە
 اسماء موصولە بو معروفە، ئەمە مانای چیه؟
 ئەمە واتە ئەم جوۆرە بەندانە ناسراون، کەسانیکی
 ناوازەن بەرپەفتارەکانیانەو ھەو ھاوازەن
 بەرھوشتەکانیانەو ناسراون بەھەموو شتیکی
 جیاوازەو ھاوازەن، بو نمونە من کاتیک کە لەھەندەران
 دەبم دەچمە چیشتخانەییەکەو لەرپی جوۆری
 خواردنەکەیانەو دەزانم مسوئلمانن یان نا، لەرپی
 خواردنیان بەدەستی راست بە (بسم اللہ) کردنیانەو
 سوپاسی خوا دەکەن، یان لەرپی شیوازی
 روشتنەکەییەو لەرپی ھەموو شتیکیانەو کەواتە
 لیڤردا ووشەى (الذین) بو ناسراو بو یە دەبیئت
 مسوئلمان بەم شیوہییە بیئت، دەبیئت بەخیرەو ناسراو
 بیئت وەك پیغەمبەر ﷺ دەفەر مویت: (وہك
 نیشانەییەکی سپی بن بەسەر مانگایەکی رەشەو،
 سەیرکەن چەند جوان دەبیئت) بو یە دەبیئت

مسوئلمانیش له پرهفتارو رهوشتیه وه بهم جوړه بیټ،
 نابیت مسوئلمان بهو شیوهیه بیټ وهك ئه و
 فهرموده یه پیغه مبه ر ﷺ که ده فه رمویټ: "نابیت
 مسوئلمان خاوه ن که سایه تیه کی لاواز بیټ و له نیو
 خه لگیدا بتویټه وه" نه که ی خاوه ن که سایه تیه کی لاواز
 بی ئه گهر خه لگی خراب بون تویش خراب بیت، یان
 چاک بن تویش چاک، به لکو که خه لگی چاک بون
 ئیوه ییش چاک بن و چاکه کانتان زیاتر بیټ، ئه گهر
 خه لگیش خراب بون ده ستیان بگره مه هیله خرابکار
 بن، یان لانی که م شوینیان مه که وه.

لیرده ا ئه م تاك بونه ئامازه یه که بو روناکیه
 دهره کیه کان ئامازه یه بو کاره کتیره دهره کیه کان،
 ئامازه یه بو ئه و ژینگه دهره کیه ی ئه م مروقه، هه ندی
 که س له لایه نی به شه ی تانی کردنی شه ی تانه وه واگومان
 ده بن که خو دهر خستیان به دیمه نی ئیسلام بونیانه وه
 ده یان خاته ریاکاریه وه ئه مه ریانیه، که سیکی وابسته
 به ئایینه که ته وه با ده سته کانت وابسته بن به خواوه،

به لكو بيجگه له وه هه رگيز رپاكارى و دورپوى
 له روخساردا نيه به لكو (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ
 عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا)، يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا: واته
 به سهه زهوى دا به عيزهت و له گهل نه وه يشدا
 به خو به كه م زانيه وه برپون، ئه م دوو وشه يه مان
 له كو يوه هينا؟ خو شه ويستان له ووشه ي (يَمْشُونَ عَلَى
 الْأَرْضِ) ي دا له زمانى عه ره بى دا (على) بو ته م كينه
 واته نه وانه له سهه زهوى دا به ده سه لاتن جين شين
 له سهه زهوى دا به زانست و به سامان و به رو شنبيرى و
 به شارستانيان هه به ساديه بى به سهه زهويدا نارپون،
 به لكو به عيزهت و سه به رزيه وه به سهه زهويدا ده رپون،
 له گهل نه مانه شدا به نارامى و هيو ريه وه ده رپون
 به سهه ريدا خو به كه م زان له گهل نه وه شدا خو به كه م
 زانن له سهه خو و نه رمونيانن و خو به گه وره زان و
 سته مكار نين له هه مان كاتدا خو يان ناشك ين نه وه
 به سهه شو رپيه وه نارپون به رپگادا به جو ريك نزمى
 بنوينى، له هه موو شتيكدا ميان ره ون وهك قورئان

لهئایه تیکی تردا باسی دهکات، که واته (يَمْشُونَ عَلَى
 الْأَرْضِ هَوْنًا) واته به عیزمت و سه رفرازو به تواناوه
 به سهر زه ویدا دهرۆن، ههر ئه مهیشه که ئیمه بو ئه م
 ئوممه ته مان دهویت، ئه گهر ئوممه تی ئیسلامی هیزیان
 ههیه به شانازی کردنه وه دهرۆن به سهر زه ویدا.

له بهرئه وه مسوولمان نایه ویت به سهر زه ویدا
 سته مکاری بنوین، ته نانهت له مه سه له ی
 رزگارکاریه کانی ئیسلام دا بو ئه و داگیرکاری نه بو،
 به لکو بو گه یاندنی خیر بوو، نه یان دهویست مروقه کان
 سهر شوپ بکه ن، چونکه مروقه له ئیسلامدا ریز لیگیراوه،
 له بهرئه وه خه لکی له هه موو دهرواز ه کانه وه هاتنه نیو
 ئیسلامه وه، له بهرئه وه خوای جیهانیان له وه سفی
 هاوه لانی پیغه مبه ری خوا ﴿صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ﴾ هه مو ئه وانه ی که
 له گه ل پیغه مبه ر دا بون له خزمان و هاوه لانی تر،
 خوای گه وره به وه وه سفی کردون که ده فهرمویت:
 { مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ
 بَيْنَهُمْ } { الفتح ۲۹، أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ: واته له کاتی

جهنگدا نهك لهو کاتهی که لهگه ئمان دهژین، ئه
 کاتهی له ولاتماندا دهژین لهئهستوی خوای گه وره و
 پیغه مبه ره که ییدان ﴿وَسَلِّ عَلَىٰ سَائِرِ النَّبِيِّينَ﴾ ئه وهتا ئه و نازداره
 دهفرمویت: " ئه وهی ئازاری نامسو ئمانیک بدات ئه و
 بوئی بههشت ناکات و چاوی پی ناکه ویت " له کاتی کدا
 بوئی ئه و بههشته ریگای چل سال دروات، وهک
 ئه وهی که له عیرا قدا روودهدات به ته قاندنه وهی
 که نیسهی مه سیحیه کان، ههروهها ته قاندنه وهی
 ئوتۆمبیلی بۆمب ریژکراو له ناوچه مه سیحی
 نشینه کانا، ئه مانه پیچه وانهی شهرعی خوایه
 پیچه وانهی (عباد الرحمن) ه ئه وانه له کاتی جهنگ
 لهگه ئیاندا زور توند ده بین، به لām له کاتی ئاشتی دا
 به به زهین، به لām له نیوانماندا ئه و به رده وام به رده حم و
 میهره بان ده بین له نیو یه کدا و له نیو سه رجه م
 مسو ئماناندا، به هه موو مه زه هه بو تیره و
 تایه فه یه کمانه وه، پیچه وانهی هؤنرا وهی ئه و شاعیره
 نابین که ده ئیت: " به سه ر ئیمه وه شیره به لām له کاتی

جهنگدا کوپره، له نیو مسولماناندا توندوتیژو
 به عیزه تن به لأم له بهردهم بی باوهراندا ملکه چ و
 سه رشورن " نه خیر شتی وانابیت، به لگو مسولمان
 ده بیت هه رکه سیك که ده که ویته باز نه ی ئیسلامه وه
 ده بیت له بهرانبه ری میهره بان و به به زه یی بیت ، به لأم
 له کاتی جهنگدا به هیژو توندو تیژه، چونکه جهنگ
 واپیویست ده کات ، هه موو ئه م مانایانه له م دووشه یه دا
 کۆده بنه وه (يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هُونَ) که واته
 وه سفه که یان له مه پیک دیت، نه که سانیکی خۆبهزل
 زان و نه شانازی ده که ن به خۆیان و نه سه مکارن {
 وَ لَمَّا تَمَشُوا فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ
 فَخُورٍ } لقمان ۱۸ له ئایه تیکی تر دا خوای گه وه ره
 ده فه رمویت: { وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ
 الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا } الإسراء ۳۷

تۆچیت و چیت کردوه وه ک یه کی له زانایانی پیشین
 فه رمویه تی: کاتیك خۆبهزل زانیك ده بین ی پی ده لیت
 تۆ له نیوان دوو باسی مه تر سیدار دایت، له نیوان تۆیه ک

دايت كه هه موومان دهزانين، پاشان لاشه يه كي بۆگه ن
 كردودا، ئەو كاته ي كه مرۆف د خريته نيو گۆره وه
 چۆن بۆگه ن دهكات مه گهر كه سيك نه بييت كه خوي
 گه و ره رهمي پي كردييت و گۆره كه ي بۆ بكات به
 به هه شتيك ئيتر بۆچي تۆ له نيوان ئەم دوو باسه
 مه ترسي داره دا خۆت به زل ده زاني، ناييت مرۆف
 سه رشۆرييت، هه رگيز ناييت سه رشۆريش قبول بكات،
 مرۆف سه رشۆري قبول ناكات، له به رئه وه ي مردن
 به ده ست خويه رۆزي به ده ست خويه وه ك شاعير
 ده ئييت "ئه گهر ته ماع روي تيكردي ئەوا قه ناعه ت بۆتۆ
 باشتره "بابه س بي بۆ تۆ قه ناعه ت كردن عيزه ت و
 شانازي، كه واته وه ئەو پياوه به كه قاجي له زه وي
 دايه هيمه ت و ئيراده ي شي له ئاسماندا يه ئەگهر مرۆف
 سه رشۆري قبول كرد ئيتر هيج نرخيكي نامينييت
 بۆچي سه رشۆري قبول بكه يت، به لام ئەگهر تۆ ده تواني
 وه ك چۆن سه رشۆري بۆ خۆت قبول ناكه يت كه واته
 ناييت بۆ غه يري خويشت قبولي كه يت، (يَهْشُونَ عَلَي

الْأَرْضِ هَوْنًا) به هیوری و به پیزو به خو کهم زانیه وه
 به سهر زهوی دا دهرۆن، ئازاری کهس نادهن.
 لیره وه ئامۆژگاری گه نجانمان ده کهم، ئامۆژگاری
 په روه رشیاری گه نجان ده کهم ئه وانیه که ئازاری خه لکی
 ددهن به ئۆتۆمبیله کانیان ئه وانیه که له شوینانیکیدا
 ده جولین که دهنگی زۆر ناخۆش دهرده کهن، ئه م
 خه سلّه تانه ناتخه نه نیو بازنه ی خه سلّه ته کانی (عباد
 الرحمن) هوه، ئه گهر من بتوانم به دوای سه یاره که مدا
 راتبکیشم هه تا دهنگی ناخۆش دهرنه کات ئه مه یه که
 مروق داوای ده کات که واته ئه وانیه ده بیته چون بن که
 له سهر شه قامه کان ئازاری خه لکی ددهن ئازاری خو یان
 ددهن، ئه وانیه ده بیته له خوا بترسن ناچنه نیو
 (عباد الرحمن) هوه من نالیم خوانه خواسته له بازنه ی
 نیسلام دهرده چن، نه خیر به لگو ناچنه ریزی (عباد
 الرحمن) هوه ئه وانیه که شایسته ی شوینگه کانی
 قورئانن ئه وانیه که شایسته ی فیردهوسی بالان ئه ویش
 به فه زلی خوای گه وره و میهره بانه وه.

بەم جوړه خەسلەتانهوه ئایینی ئیسلام پەرودەدی
مروڤه‌کان دەکات و لەسەر بنه‌مای رۆیشتنی نەرم
بنیاتیان دەنیت، زانایانی دەرونناس دەلین ئەم
دیاردەیه پەيوه‌ندی بەدەرەوه هەیه، که‌واته روکەشی
مروڤه له‌فسه‌کردن و له‌جوله‌و تەنانەت له‌ئامازە‌کانه‌وه
هەمویان پەيوه‌ندیان بەناخته‌وه هەیه، ئەگەر دەرەوه‌ت
تەندروست بو ئەوا بەلگه‌یه له‌سەر دروستی ناوه‌وه‌ت،
ئەوا ناوه‌وه‌ت هاوسه‌نگه ئەوا تۆ پیاویکی هاوسه‌نگی.

ئەوه‌ی که مایه‌ی سەر سورمانه لای زۆر که‌س خوای
گه‌وره له‌خەسلەتە‌کانی (عبادالرحمن) دا بەزۆر نوێژ
کردنی دەستی پێی نەکردوه، نە بەزۆر به‌رۆژو بون
له‌کاتی‌کدا هەردوکیان له‌بنه‌ماکانی ئیسلامن به‌تایبه‌تی
نوێژ، بۆیه له‌ئیسلامدا ئەمه ئەو پەيامه‌یه که هەول
دەدم زیاتر جه‌ختی له‌سەر بکه‌مه‌وه، هەر له
بنه‌رته‌شدا ئیسلامیش ئەم جه‌خت له‌سەر‌کردنه‌وه‌یه
دەکات و منیش ئەم جه‌خته ده‌که‌مه‌وه ئەویش بنه‌مای
کاره‌که‌یه، له‌به‌رئەوه ئیمه له‌نوێژه‌کانماندا کاتی‌ک خوای

گه وره ده فـه رمویت: { اهداننا الصراط
 المستقیم } الفاتحة ۶ ئه وهی چاوه پروان ده کریت ئه وهیه
 خوای گه وره وه سفی خه سله ته کانی ئه م ئایه ته مان بو
 بکات وهک شوینکه وه تنی سوننهت و قورئانی پیروز،
 { صراط الذین انعمت علیهم غیر المغضوب علیهم ولا
 الضالین } الفاتحة ۷ ، { اهداننا الصراط
 المستقیم } الفاتحة ۶ ئه و ریگه یه یه که پیاوچاگان و
 پیغه مبه ران شوینی که وتون، مروقیکی صالح، مروقیکی
 به سود، مروقیکی به کاریگه ر ئه مه یه ریگه ی ئیسلام.
 لیژده دا هه مان شته، به کرداره کان ده ست پی ده کات
 وا چاوه پروان ده کرا که به باسیکی تر ده ست پی بکات،
 به لام له م لایه نه وه ده ست پی ده کات له به ره وه ی
 بنه رته که ئه وه یه ئه وه ناکامه که یه ئه مه ئه و ناکامه یه
 که له باوه رپه که تدا دهرده که ویت، ئه و باوه رپه ی که
 له ناخت دایه، چی سودیک له باوه رپه که تدا ده بیت،
 ئه گه ر ره فتاره کانت هاوشان نه بیت له گه ئیدا،
 باوه رپه که ت که له نیوان خووت و خواکه ت دایه، لیژده وه

خوای گه وره ئەو رەفتارانە روون دەکاتەووە لەلایەنی
کردهیدا بەو شیۆهیهیه لەلایەنی گوفتاریدا، خوای
گه وره شتیک لە لوتکەدا رون دەکاتەو.

خۆشەوستان مرۆف لەزارەکی دا لەسەر سیّ حالدایه
یان لەسەردوو باردایه، حالەتی یەگەم خوانەخواسته
ئەوێهە مرۆف ئەگەر رووبەروی شتیکی خراپ بوو،
بەشتیکی هەمان خراپ رووبەروی بیتهو، حالەتی
دووهم (مسوئمان رووبەروی بیتهو)، ئەگەر
خوانەخواسته کەسیک قسەیهکی خراپی کرد یان
رووبەروو جینیوی ناشیرینی پیّ دایت، لەکاتیکیدا تۆ
لەحالەتی سەرشوژیدا نیت کەواتە تۆ ئیستا
(عبادالرحمن) یت کامهیه مواصهفاتی (عبادالرحمن).

لێرەدا زاراوی (جاهل) لەقورئانی پیرۆزدا واتە
دەم پیس، ئەو کەسە جینیو فرۆشە، لەم ئایەتەدا
مەبەستی لەو کەسە نیە کە ناخوینیتەووە و نانوسی،
چونکە وشەى جاهل چەند مانایەکی هەیه لێرەدا
مەبەستی لەو کەسەیه کە زمانیان بەخراپ بەکاردینن

{ وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ } { الفرقان ٦٣ ، له م (ووشه‌ی جاهلون) هدا شاعر ده‌ئیت: کهس قسه‌مان پی نالیت واته کهس هه‌له‌مان به‌رانبه‌ر ناکات ئی‌مه‌یش له‌به‌رانبه‌ر ئه‌وانه‌ی جنیومان پی دده‌ن جنیو دهرین (جاهیله‌کان ئاویان به‌یه‌ک ده‌وت، ئه‌گه‌ر ئه‌و جنیوی به‌من دا ئه‌وا من جنیو به‌خوی و به‌باوکی و باپیری‌شی دده‌م) جاهیله‌کان ئاوابون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا که جاهیله‌کانی تیابون هه‌روه‌ها نه‌ریته‌کانی عه‌ره‌بیش له‌وانه‌یه‌ نه‌ریتی گه‌لانی تریش هه‌روا بویت له‌غه‌یری عه‌ره‌ب که‌واته‌ خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت (عبادالرحمن) له‌وانه‌ نین جیاوازترن { وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا } { الفرقان ٦٣ جنیویان پیدان و قسه‌یان پیوتن) ئه‌مان ئه‌ئین (سلاما) (سلام علیکم) وه‌ک وتراوه، به‌ به‌رده‌م ئه‌و که‌سه‌دا تیده‌په‌رم که جنیوم پی دده‌ت ده‌رۆم به‌لای داو ئه‌ئیم به‌لامه‌وه‌ گرنگ نیه‌ هیچ نه‌بوه، مه‌به‌ستی من نیه‌ له‌وانه‌یه‌ بلی‌ علی قه‌رده‌اغی)

بهائی قهره داغی وایه هیچ نیه بهلامه وه به لایا
تیپه پریم ووتم مه بهستی له من نیه.

بهم شیوهیه باسی سیفه ته کانی (عباد الرحمن)
دهکات پیناسه یه کی زور ورده، به لام زور قورسه،
پاداشته که ی زور گه ورده {أَوْلٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا
صَبَرُوا وَيُلَقَوْنَ فِيهَا تحيةً وَسَلَاماً} الفرقان ۷۵، ئەمه
پاداشتی گه ورده دوار و ژو دونیا شمانه بو یه خوای
گه ورده شایسته ی ئەوه یه دانبگرین به خو ماندا بو ی،
هه تا ببینه هه لگری ئەم وه سفانه له خوای گه ورده
داواکارم به فهزل و منه تباری خو ی بمانخاته ریزی
(عباد الرحمن) هوه سه رکه وتومان بکات هه تا بتواینن
ئهو وه سفانه له خو ماندا به دی بینین.

گهوره‌ترین پاداشتی ته‌وبه کردن به‌هسته

ئیمه هه‌موومان هیواو ئاواتمان ئه‌وهیه که بچینه ناو کاروانی عبادالرحمن له‌م دنیایه‌داو له‌دوارۆژیشدا به‌نهمری له‌به‌هه‌شتی به‌ریندا ژیان به‌سه‌ر به‌رین. له‌به‌رئه‌وه مافی خو‌مانه که له‌گه‌ل ئه‌م سیفه‌تانه‌دا بژین و باسیان بکه‌ین، به‌ئکو پێویسته له‌سه‌رمان که ئه‌و سیفه‌تانه له‌خویندا به‌رجه‌سته بکه‌ین و له‌خوای گه‌وره‌ش داوا ده‌که‌ین که بمانخاته ریزی ئه‌وانه‌ی که ئه‌و سیفه‌ته به‌رزو به‌رێزانه‌یان هه‌یه.

له رابردوودا باسی گرنگترین ئه‌و سیفه‌تانه‌ی (عبادالرحمن) مان کرد له‌سیفه‌ته‌کانی گوفتارو ره‌فتاره به‌رزه‌کانی، ئه‌و ئه‌خلاقه به‌رزو جوانانه، هه‌روه‌ها چۆنیه‌تی ژیان له‌گه‌ل خوا و به‌جیه‌ییانی عبودیه‌ت بۆی، هه‌روه‌ها خو رازاندنه‌وه به‌ده‌ر بپینی ملکه‌چی و نزاو پارانه‌وه، پاشان رویشتن له‌سه‌ر مهنه‌جی

میان‌پروی له‌خه‌رجی و له‌هه‌موو شته‌کاندا. خوای گه‌وره
 وه‌سفی عباد‌الرحمان ده‌کات به‌کۆمه‌ئیک سیفات و پاشان
 له‌هه‌ندیك سیفاتی خراب به‌دوریان ده‌گریت، وه‌ک
 ده‌فه‌رمویت: { وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا
 يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ
 يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا } (٦٨) سورة الفرقان ، هه‌روه‌ها
 ده‌فه‌رمویت: { يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ
 مُهَانًا } (٦٩) سورة الفرقان

ئایا ئه‌وانه‌ی که‌توشی تاوانیك ده‌بن ده‌توانن
 بگه‌رینه‌وه سه‌ر راسته ریگه‌و جاریکی تر په‌یوه‌ندی
 بکه‌نه‌وه به‌ عباد‌الرحمن؟ خوای گه‌وره ئه‌وه‌مان بو
 روون ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رمویت که‌ده‌رگای تۆبه‌کردن
 به‌به‌رده‌وامی کراوه‌یه ته‌وبه‌ش له‌سه‌ر چه‌ند مه‌رجیک
 بنیات نراوه له‌وانه‌ش په‌شیمان بونه‌وه‌و نه‌گه‌رانه‌وه بو
 تاوانه‌که، به‌لام ئه‌مانه ریگه‌یه‌کی تریان هه‌یه له‌م
 تۆبه‌کردنه‌دا ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌خوای گه‌وره ده‌یان خاته

ژيړ سييهری سوژو بهزهیی خوئی لهکاتیکدا که
توبهکردنهکهیان به تهواوهتی بیت.

ئو نایهتانهی کهباس له (عباد الرحمن) دهکن، باس
لهوه دهکن که نابیّت تاوان بهرامبهر بهپیښج
زهروریاتهکه بکریّت، که ئهوانیش مقاصیدی شهريعهتن
که بریتیه له پاراستنی مروّف لهرووی ئاین و عهقل و
نهفس و نهوه و مال. خوای گهوره لهو نایهتهدا جهخت
لهسر پاراستنی سیان لهوانه که نابیّت هیرشیان
بخریته سهرو دهبیّت بیاریزیّت و ئهمهش لهدهقی
نایهتهکهدا هاتووه، {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ} (۶۸) سورة
الفرقان، ئهمهش مانای پاراستنی ئاینه له دست دریژی
مانای پاراستنی مروّف و مافهکانیهتی. ئهمه لهلایهک
پاریزگاری له هیرش کردنه بو سهر گیانی مروّف
لهلایهکی ترهوه هاندان بو باش کرنی بارودوخی مروّف
لهرووی تهنروسستی وهک خواردن و خواردنهوه و
گرنگیدان بهژینگه و چارهسهری نهخووشی که ئهمهش

مانای پارستنی مروّف و وهچهکانیهتی پاشان دهفهرمویت
 : (وَلَا يَزْنُونَ) له رووه سلبیهکهیهوه داری حهد ههیه بو
 زینا له روویهکی ترهوه هاندانه بو ژن هینان و خیزان
 دروست کردن و پاراستنی کهرامهت و شهرهفی هاوالاتیان،
 بهلام دوو مهقاصیدهکهی ترئایهتهکهی پیشو باسیان
 لهوه کرده که باس له خهرجیهکی مام ناوهند دهکات
 {وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ
 قَوَامًا} (سورة الفرقان، ۶۷).

ئهمهش بهلگهیه لهسهه ئهوهی کهپاراستنی مال و
 سامان لهسهه زهرورهتی چوارهمه، بهلام مهسهلهی
 پاراستنی عهقل لهئهو ئایهتانه باسی دهکات لهریگهی
 بیرکرنهوهوه باس دهکریت وهک دهفهرمویت: {وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
 غَرَامًا} (سورة الفرقان، ۶۵)

ئهمهش ئهه وپینج زهرورهن که مروّف و کوولهگا
 لهسهه ری بنیات دهنریت، که پیویسته دهولهتیش
 پاریزگاری لی بکات پاش ئهوهی خوای گهوره باس له

پاراستنی ئەو رهوشته بهرزانه دهکات، پاشان باس له
 کۆمه ئێک تاوان دهکات که پێویسته مسوولمان خوێ لی
 بپاریزیت، ئەگەر بکه ویتە ناو ئەو تاوانەش ریگهی
 داناوه بۆ دهرباز بوون لیان {إِنَّمَا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
 عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ
 غَفُورًا رَحِيمًا} (سورة الفرقان ۷۰)

ئەم نایەتە چەند مەرجێک دادەنێت بۆ وەرگرتنی تۆبە:

مەرجی یەگەم: پێویستە بگەریتێتەوه بۆلای خوای
 گەورەو بەتەواوی دابریتیت لەتاوان و سەرپێچیه که (إِنَّمَا
 مَنْ تَابَ) لێردا قورئان کردارەکهی لەشیوهی رابردوودا
 بەکاردهی نیت، ئەمەش مانای وایه که تۆبەکه وەرگیراوه
 و جاریکی تر بیرناکاتهوه له ئایندهدا بگەریتێتەوه بۆ ئەو
 تاوانه.

مەرجی دووهم: بپروا بوون بەخوا، چونکه ئیمانەکه
 وات لی دهکات ریگەت لی بگریت بۆ گەرانهوه بۆ
 تاوانه که، ههموو ئەو تاوانانهی که توشیان دەبین

دهگه رپته وه بۆ لاوازی ئیمان، له بهرئه وه باشترین ریگه له ئه نجامدانی تاواندا به هیز کردنی ئیمانه.

مه رجی سییه م: (وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا) ته نها بوونی ئیمان به س نی یه، به لگو پیویسته کرده وهی چاکی له گه ئدا بکه یت، کرده وهی چاکیش دوو جوړه، ئه گه ر ئه و تاوانه ی ده یکه یت ته نها به رامبه ر به خوا بیټ، ئه وه ته نها به تۆبه و په شیمان بونه وه خوا ی گه و ره لیټ خو ش ده بیټ، به لام ئه گه ر تاوانه که به رامبه ر مافیکی خه لک بوو وه ک سته مکاریه ک یان مال خوار دنی ک یان غه یبه ت بوو، ئه وه پیویسته ئه و مافانه بگه رپنیه ته وه بۆ خاوه نه کانیان و گه ردنی خو تیان پی ئازاد بکه یت، ئینجا داوا ی لیبور دن له خوا ی گه و ره بکه یت {إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَثُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ} (۱۶۰) سورة البقرة، لیرده ا (اصلحوا) مانای وایه ده بیټ ئه وه پاک بکه یته وه که خراپت کرد وه.

تۆبه کردن کاریکی ئاسان نیه، تۆبه کردن پا داشته که ی گران به هایه که ئه ویش به هه شته، ئیبن عه باس

دەربارەى ئەو ئايەتەى كە دەفەرموئیت: {إِنَّمَا مَنْ تَابَ
وَأَمَّنَ وَعَمَلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ
حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا} (۷۰) سورة الفرقان.
واتە خوای گەورە پشتیوانى لەو كەسانە دەكات كە تۆبە
دەكات كاری چاكە بكەن لەبەرامبەر ئەو خراپانەى كە
كردویانە، بەپێى رافەى ئیبن عەباس خوای گەورە
تەووفیقیان دەدات بۆ عیبادەت كردن، چونكە پشتیوانى
خوای بۆ عیبادەت كردن ئاسان نیە كاتێك تاوانەكان
دەگۆرێت بۆ چاكە كەتۆ تۆبە بكەیت و پەشیمان ببیتەو
لەو تاوانەو پاشان ئیرادەى خێرت هەبیت بۆ كاری
چاكە.

مسوڵمانانى بەرێز بەهەشت نرخەكەى گرانه، دەبیت
هەموومان ئەو ریبازە راستە بگرن كە خوای گەورە
بۆى دیارى كردوین، بەلام لە لایەكى تریشەو هە سۆزو
بەزەبى خوای گەورە فراوانە {قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ
أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ
الدُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ} (۵۳) سورة الزمر

ئەگەر توشى تاوانىش بوين نابىت بى ھىوا بين،
چونکہ دەرگای تۆبە بە بەردەوامى کراوھىيە و خوای
گەورە زۆر بەسۆز و بەزەيىيە بەرامبەرمان ئىمەش
دەبىت کہ گەپراينەوہ بە يەكجاری و باش و دلپاکى و
برپاری يەكجاری بىت.

له دوای هاوه ئدانان بوخواو کوشتنی به ناهه ق زینا کردن گه وره ترین تاوانه

به رده و امین له رافه کردنی نه و ئایه ته قورئانیانه ی که
باس له (عباد الرحمن) و سیفه تاکانیان دهکات، باس له
سیفه تیکی تر دهکین که نه ویش گه رانه و هیه له حه رام،
ههروه ک له پیشوودا باس مان کرد مروّف فه رمانی پیکراوه
به کومه ئیک شت که بیکات و به هه ندیکی تر که وازیان
لی بینیت، ههروه ها کومه ئیک شت واجبه بیکات وه
کومه ئیکی تر حه رامه و نابیت نه نجامیان بدات، نه مه ش
بو نه و هیه که نه و مروّفه لار نه بیته وه و به راستی
بمینیته وه. نه گه ر بیت و سهیریکی نه و شته حه رامانه
بکهین که خوای گه وره داوامان لی دهکات که لیی
دوربکه وینه وه، هه مووی له پینا و به رژه وه ندی
مروّفدایه، خراپه کان ده چنه بازنه ی شته پیس و خراپ و

زیان به خشه‌کان، هه‌موو شته حه‌رامه‌کان له ئەم بازنه‌یه‌دان.

لێ‌روه‌و ئە‌گه‌ر سه‌یر بکه‌ین ده‌توانین بڵیین که په‌یامی ئیسلامی هه‌مووی له پیناو به‌رژه‌وه‌ندی مرۆ‌فدایه، ئە‌و شتانه‌ی که خ‌وای گه‌وره‌ هه‌لا‌لی کرد‌ون هه‌مووی قازانج‌و سو‌دی بو‌ مرۆ‌ف‌ت‌ی‌دایه‌و شتی باشن، به‌لام ئە‌وانه‌ی که حه‌رام کرا‌ون هه‌مووی زیان به‌خشه‌ بو‌مرۆ‌ف، هه‌ندی‌ک له‌و زیانانه‌ زانرا‌و و ئاشکران، به‌لام هه‌ندی‌کی تری مه‌رج نیه‌ زانرا‌و بی‌ت، بو‌نموونه‌ ئە‌و زیانانه‌ی که ئیستا دۆزرا‌وه‌ته‌وه‌ به‌هۆی زینا‌وه‌ توشی مرۆ‌ف‌ده‌بن سالانی پێ‌شو‌و نه‌زانرا‌و بو‌ون که ده‌بی‌ته‌ هۆی جو‌ره‌ها نه‌خۆشی وه‌ک ئایدزو زوه‌ه‌ری و چه‌ندان نه‌خۆشی له‌ناوبه‌ری تر، که به‌هۆی ئە‌م حه‌رامه‌وه‌ توشی مرۆ‌ف‌ده‌بی‌ت.

ئهم‌رۆ‌مان تایبه‌ته‌ به‌ئهم‌ کاره‌ خراپه‌ که خ‌وای گه‌وره‌ حه‌رامی کرد‌وه‌ وه‌ک ده‌فه‌رمو‌یت: {وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا { الفرقان ۶۸،
 لەم ئایەتەدا ووشەگە هاتوو بەبێ هیچ جیاکارییەک
 (استثناء) و بەشیوەیەکی تەواو هاتوو، بەلام لەکوشتندا
 چەند جیاکردنەویەک هاتوو، بۆ نموونە کوشتنی بە
 حەق بەهەموو جۆرەکانیەوه، بۆ نموونە کوشتن لە
 جیهادا یان یەکیەک بیهوێت بت کوژی، چەندەها
 حالەتی تریش بەلام کاتیەک کە ئەم ئایەتە هاتو
 کۆتاییەکی فەرمووی: (وَلَا يَزُنُونَ).

لە ئایەتەگەدا ئامرازی نەفی (لا) یە کە ئەمەش ریگە
 گرتنە بەتەواوی کە ئەم کارە بکری، بەپێچەوانەی
 ئامرازی (لم) کە تەنها بۆ رابردوو. نەفی کردنە کە بە
 (لا) هەموو جۆریک دەگریتەوه وەك دەست لێدان و
 سەیرکردن و هەتا دەگاتە زینا گەورەگە، کەسانیەک کە
 دەیانەوێت لە کاروانی (عباد الرحمن) بن پێویستە لە
 ئەم حەرامە گەورەییە بەدوربن، بۆ ئەم مەبەستە
 پێویستە لەسەر هەموو ئاستەکانی خیزان و پەروەردەو
 کۆمەلگەو دامو دەزگاگانی دەولەت کاربکریت بۆ ئەوهی

بارودۆخیک دروست بکریت که ریگر بیت له دروست
بوونی ئەم تاوانه و بلاوبونهوهی، بوۆ نموننه وهک
تیکه لاوی و شتی تر.

سه رنجیک له نایه ته که بدهین ده بینین که مه ترسی
زینا به پلهی سییه م دیت له دواى هاوهل پهداگردن بوۆ
خواو کوشتنی مروّف به ناحه ق. ئەم ریزبه ندیه له
زۆربهی نایه ته کانی قورئان و فه رموده کانی پیغه مبه ری
خوادا هاتوه.

له فه رموده یه کدا که پیغه مبه ری خوا ﴿وَ سَلِّمْ عَلَیْهِ﴾ باسی له
حه وت شته له ناوبه ره که ده کات یه که میان هاوهل دانانه
بوۆ خوا، پاشان کوشتنی مروّفیک پاشان زیناگردن. ئیین
مسعود ده ئیت: " پرسیارم له پیغه مبه ری خوا کرد ئایا چ
تاوانیک زۆرگه وره یه لای خوا؟ ئەه ویش فه رموی هاوهل
بوۆ خوا په یدابکه ین که به دیه ینه ری خویه تی، ئەمه
تاوانیکی گه وره یه، پاشان وتم چیتر؟ ئەه ویش فه رموی
مناله که ت بکوژیت له ترسی ئەه وهی خواردنت له گه لدا

بخوات، وتم چيتر، فہرمووی: زینا لہ گہل ئافرہتی
دراوسیگہ تاندا بکہیت " بوخاری ریوایہ تی کردوہہ.
ہہ روہہا لہ ترسناکترین جوڑہکانی زینا ئہ وہیہ کہ
پیاویکی بہ تہ مہن بیکات.

لہ ئہ بوہورہیرہوہ دہگیرنہوہ کہ پیغہمبہری خوا
﴿وَعَلَى اللَّهِ﴾ فہرمویہ تی " سی کہس لہ روژی قیامہ تدا خوا
قسہیان لہ گہل ناکات و سہیریان ناکات و پاگانہیان بو
ناکات و سزایہ کی سہختیان بو ہہیہ ئہ وانیش: پیریکی
زینا گہر ، پاشایہ کی دروژن ، سہرؤک خیزانیکی خو
بہ گہورہزان " موسلیم ریوایہ تی کردوہہ .

بہ راستی زینا گہورہترین خراپہ کاریہ، پیویستہ
پلانیکی راست و دروستی بو دابنیین و ہک چو
لہ ئیسلامدا ہہموو شتیئک بہ پلانہ بویہ دہبیئت پلان
رپیژی بکہین بو کورو کچہکانمان، و ہک چو ہزرتی
لوقمان داینا لہرپی بیرو باوہرہوہ لہرپی باوہرپون
بہ خوای گہورہوہ لہرپی پابہند بون بہ خواوہ لہرپی
پابہند بونہوہ بو پہرستہ گانہوہ.

ئەى گرۇى گەنجان ئەوھى دەتوانىت خەرچىھەكانى
مىۋگەر بىكات با ھاوسەرگىرى بىكات ئەوھىش نەىتوانى
با بەرۋژو بىت لەبەرئەوھى بۇ چاوداخستىن باشترە و
پارىزگارى لە داوېن پىسى دەكات، كەواتە پەرسىتىش
كردن ھۆكارىكە رۇژو بەندايەتى كردن، خويىندنەوھى
قورئان، تەرى و پاراوى زمان بەيادى خوا.

ھەرۇھەا زۇر گرنگە بەبى شەرم كردن مەترسىھەكانى
زىنايان بۇ رۇون بىكەىنەوھە زۇر ئاسايىھە ھەندى لەو
فىلمە زانستىانەيان پى نىشان دەىن كە باس لەو
نەخۇشانە دەكەن كە دوچارى ئاىدز بون، چونكە ئىوھى
بەرپىز دەزانن يەكەم كەس كە دوچارى ئاىدز بوو
جوانترىن نمايشكارى سىنەمايى ھۆلىۇد بو كەچى ئىستا
بۇتە ناشرىنترىن كەس.

ئىستا سەىر بىكە كاتى گەنج بوو چۇن خواى گەورە
نازو نىعمەتى جوانى و ھىزو تواناى پى بەخشى بوو،
بەلام كاتىك خۇى خستە زەلكاوى رىسوايىھەوھە چى
بەسەر ھات ئەمە زۇر گرنگە.

بۆيە دەبىت ئاماژە بە ھەزرەتى لوقمان بىكەين
كاتىك ويستى ئامۇژگارى كورەكەي بىكات بەۋەدى كە چۆن
دەنگ بەرزكردنەۋە لەكاتى خۇيدا نەبى چەندە ناشرين
ۋ چەندە قىزەونە ۋوتى كورپى خۆم رات لەسەر زەرپىنى
بەرزى گوپدرىژ چىيە؟ ئەمە لەۋ كاتەدابو كە ويستى
ئەدەبى ھىۋاش قسەكردنى فىربىكات، كاتىكىش ويستى
ئەدەبى خۆبەكەم زانى بىكات رۇيشت بۆلاي پياۋيىك
چارەسەرى ۋوشترىكى نەخۇشى دەكرد ھەزرەتى لوقمان
كە كورە مندالەكەيشى پى بوو، پىيى ۋوت ئەى ئەۋ
كەسەى كە چارەسەرى ۋوشتر دەكەيت ئايا ۋشترىكت
لايە كە دوچارى نەخۇشى سوعار بوبىت؟ (ئەم
نەخۇشىيە ئەۋ كەسانە دەيزانن كە پسپۇرى
نەخۇشىەكانى ۋوشترن ئەگەر ۋوشترەكە دوچارى ئەم
جۆرە نەخۇشىە بوو ئەۋا مىلى بەرز دەكاتەۋە بۆ ئاسمان
ۋ ماۋەى رۇژىك يان دورۇژ ھىچ شتىك ناخوات پاشان
يەكسەر دەكەۋىت) كابرا ۋتى بەلى لامەۋ ھىچ شتىك
ناخوات ۋ ناخواتەۋە، ۋتى من دەمەۋىت ئىنجا دەستى

كوره‌كه‌ی گرتو ووتی ئەم ووشتره نه‌خۆشه‌و هیچ ناخواتو ناخواته‌وه ئیتر چۆن تیر ده‌خوات سه‌یری ئاکامه‌كه‌ی بکات سه‌عاتیک دوسه‌عات چاوه‌رپیان کرد ووشتره‌که كه‌وت"

مرۆقی خۆ به‌گه‌وره زانیش وه‌كو ئەمه‌ وایه‌ کاتیك خۆی به‌گه‌وره ده‌زانئ ئەوا هه‌ر ده‌كه‌ویت ئەگه‌ر له‌دنیا‌شدا نه‌كه‌ویت ئەوا له‌رۆژی دوایدا له‌به‌ر چاوی خه‌لكی و خ‌وای گه‌وره‌دا ده‌كه‌ویت ، كه‌واته له‌به‌رچا‌وگرتنی مندا‌له‌كانمان له‌رووی زانسته‌یه‌وه کاریکی زۆر گرنگه‌، چونكه‌ ئەوان سامانی به‌نرخ‌ی ئی‌مه‌ن، ئەوان جگه‌ر گۆشه‌ی ئی‌مه‌ن، ئەوانن كه‌ له‌داها‌تودا هه‌لگری ناوی ئی‌مه‌ ده‌بن ئەوانن ولات به‌هۆیانه‌وه چاك‌ ده‌بی‌ت ئەوان نه‌م‌رۆ مندا‌لن یان گه‌نجن، به‌لام له‌داها‌تودا ده‌بنه‌ سه‌رکرده‌و پێشه‌وای ئەم ئوممه‌ته‌ به‌ی‌ه‌ئه‌گه‌ر به‌جوانی په‌روه‌رده‌مان كردن ئەوا ولاتمان به‌ره‌و پێشكه‌وتن و ئاوه‌دانی ده‌چیت، ئەگه‌ر پێچه‌وانه‌كه‌ی بی‌ت ئەوا زیناو خرابه‌کاری و به‌رتیل و به‌د ره‌وشتی له‌نیوانیاندا بلا‌و ده‌بی‌ته‌وه ئەو کاته ئوممه‌ت هه‌م‌وی دو‌چاری هه‌مان ده‌ردو به‌لا‌ ده‌بی‌ت.

پهروهردی نهوهیهك لهسه ربنه‌مای بویری و نازادی

سیفاته‌کانی (عبادالرحمن) هه‌موو شته باش و
جوانه‌کانی ژبانی دنیا ده‌گریته‌وه، ئینجا نه‌و سیفه‌تانه
په‌یوه‌ندی به‌کردار و ره‌وشته‌وه هه‌بی‌ت یان په‌یوه‌ندی
به‌وته و گوفتاره‌وه هه‌بی‌ت، یان په‌یوه‌ندی هه‌بی‌ت
به‌عباده‌ته‌کان و گرتنه‌به‌ری مهنه‌جیکی میان‌په‌وی و
دورکه‌وتنه‌وه له‌قسه‌ی نابه‌جی و دورکه‌وتنه‌وه
له‌شایه‌تی درۆ و چه‌ندان تاوانی تر که له‌وتاره‌کانی
پیشودا باس‌مان کرد.

به‌رده‌وامین له‌دریژه‌دان به‌و وتارانه باس له‌دوو
سیفه‌تی (عبادالرحمن) ده‌که‌ین که‌ئه‌وانیش:
(عبادالرحمن) دابراونین له‌نه‌وه‌کانی رابردوو، به‌لگو
له‌هه‌ولێ ئه‌وه‌دان که‌نه‌وه‌یه‌ك دروست بکه‌ن له‌دوای

خۆیان که برودارین به خوای گه وره و درێژه به کاروانی
چاکه خوازی بدهن.

عباد الرحمن هه ریه که بیان به پێی توانای خۆی له هه و ئی
ئه وهدان نه وهیه کی خواپه رستی چاکه خواز بنیات بنین،
ئه ویش له ریگه ی په روه رده کردنی مائه کانیا
به منه جیکی خواناسانه بو ئه وهی له ئاینده دا
به سیفاته کانی (عباد الرحمن) برازی نریته وه.

(عباد الرحمن) ته نها به په روه رده کردنی خۆیان
وازا هیئن، به لکو له هه و ئی ئه وهدان نه وهیه کی نوئ
له کوران و کچان په روه رده بکه ن بو ئه وهی ئه م منالانه
بینه بیلبله ی چاویان وهك خوای گه وره
ده فه رمویت { وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وَدَّرِيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِمُتَّقِينَ إِمَامًا } (٧٤) سورة
الفرقان.

دوعا له قورئاندا به رده وام هانده ریکه بو کرده وه، دوعا
له کړوکیدا دوو روئی سه ره کی هه یه:

يەكەمىيان ئەۋەيە خۋاى گەۋرە ۋەلامى ئەۋ داۋاىانە
دەداتەۋە.

دوۋەمىيان ئەۋەيە گەدەبىت بەپىي ئەۋ دوعايە تۆ
كردەۋەى چاك بکەيت، بۆ نمونە كاتىك كەتۆ دەئىيت
خۋايە لىم خۆشبه پىۋىستە لەسەرت گە ئەۋ كردەۋانە
ئەنجام بەدى گەدەبنە ماىەيى لى خۆشبونى خوا، بەم
پىيەش دەبىت سەرەتا دوعاگە بەدلىكى پاكەۋە بکرىت
گەتەنھا مەبەست تىايدا خوا بىت، پاشان دەبىت
بەۋپەرپ ئىخلاىس و دئسۆزىەيى داۋابكەين خوا
نەۋەيەكى چاك و چاكەخۋازمان پىبىدات بۆ ئەۋەى ئەم
منالانە لەخۆشەيىستىدا ببەنە بىلبىلەى چاۋى دايك و
باوكىان و بۆ كۆمەلگەكەيان ببنە سەرچاۋەى
خىروخۆشى، ھەتا ئەم نەۋە چاكەخۋازەش پى بگات
پىۋىستە ھەموو دايك و باوكىك كاربكات بۆ دروست
كردنى ئەم نەۋەيە.

سيفەتى دوۋەمىى عبادالرحمن ئەۋەيە گەرازى نابن
بەكارى چاكى سادە، بەلگو ئامانجەكانيان بەرزو

گه ورهیه و وهك ده لئین ستراتیجیه، ده بیّت هه ریه کیکیان له مانه رابه ری خو اناسان بن، رابه رایه تی جیهان و تو یژه هوشیاره کانی کومه لگه بکه ن. نهك خه لگه ساده که.

ئه مهش سیفه تیکی عباد الرحمن به وه نابیّت به و ساده ییه سهیری بکهین (وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا). خوای گه وره نه یفه رموه بمانکه به (أئمة) هه رچه ند کرداری (واجعلنا) بو تو یه، به لام به پیی رای زانیانی زمانه وانی له م نایه تدا مانای وایه هه ر تاکه تاکه یه کی (عباد الرحمن) پیویسته هه ول بدن که خو یان رابه رو سهر کرده بن بو گه له کانیان، ئه مهش جه خت کردنه ویه بو ئه و وه سفه ی باوه رداران که خوای گه وره بو یان ده کات {أَوْلِيكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ} (۶۱) سورة المؤمنون، {أَوْلِيكَ يُجْرُونَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلْقُونَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا} (۷۵) سورة الفرقان.

(غرفة) مانای به هه شته ئه مهش پاداشتی کرده وه کانی (عباد الرحمن) که به پیی سیفه ته کانیان له وتاره کانی رابه رو ودا باسما ن کردوون، که ۱۲ سیفه تن خوای گه وره

تهنها به بههشت پاداشتيان ناداتهوه بهلگو لهوای
ئهوه دهفهرمویت {.....وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا نَحِيَةً وَسَلَامًا} (٧٥)
سورة الفرقان.

سهبارت به رووداوهکانی جیهانی ئیسلامی، ئهوهی
روون و ئاشکرایه لای بهرپزتان، بههوی نامولتهزیمی
زۆربهیی گهلانی ئیسلامی و بهتایبهتیش سهرکردهکان،
که پپویست بوو نمونهو پیشهنگ بن لهبواری
دادپهروهی و چاکسازی و خوشهویستی، بهلام بههوی
ئهوهی که نهیانتوانیوه بینه پیشهنگ، لهجیاتی ئهوه
رۆژانه لهشاشهی تهلهفزیونهکانهوه خۆپیشانندان و
نارهزای گهلانی مسولمان دهبینین و دهسهلاتدارانیش
لهجیاتی گوی گرتن بۆیان دهست ددهنه گرتن و
کوشتن و ئهشکهنجهدانیان، ئهو تورهبونهی ئیستا
لهگهلانی ئیسلامی دهبینین، ئهنجامی کاری رۆژیک و
دوو رۆژ یان سائیک و دوو سال نیه، بهلگو لهئهنجامی
ستهو چهوسانهوهیهکی درپژخایهنه بههوی نهبونی

دادپه روهری و بلاوبونه وهی گنده ئیه وه بوو له ناو
دهسه لاتداراندا.

ئهم دهسه لاتدارانه ولاته کانیان کردوه به کیلگه یه کی
تایبته به خوڤیان و منال و خیزانه کانیان و له هه ولی
ئه وه هشدان که پشتا و پشت بیگوازنه وه بو نه وه کانیان،
پاش ئه وهی زۆربهی ولاتانی ئیسلامی قوناعی
پاشایه تیان به جی هیشت وایان دهزانی دهچنه قوناعی کی
نویوه که که متر دهسه لاتیان به سه ردا دهسه پیندریته و
به ئاسانی دهسه لات ئالوگور دهگریته، ئهم قوناعه نوییه
قوناعی کوماری بوو که به هوی له ناوبردنی پاشایه تیه وه
به دهستیان هیئا، به لام له نه انجامدا ئهم کوماریانه
بونه وه به دیکتاتوریک که زور له رژیمی پاشایه تی
خراپتر بوون، وه نه بیته گه لان ئاگادار نه بوین به و
نیازانه ی که ئه و رژیمه سته مکارانه هه یانبوو، به لام ئه و
گه لانه چاوه رپیان کرد هه تا بزنان به ره و کوئ دهچن.
به لام له کوئایدا گه ل لیان بیزار بوو رووی راسته قینه ی
ئهم نوخبه سته مکاره گنده له ده رکه وت گه نجانی ئهم

ولاتانه له ژیر سایه ی ئەم رژیمانەدا تووشی بۆ هیوایی
بوون و دەستیان دایه کۆچ کردن به‌ره‌و روژ ئاواو
هه‌زارانیان له‌ده‌ریاکاندا لێ خنکا.

پاش ئەوه‌ی که ئەم ده‌رگایانه‌شیان لێ داخرا دەستیان
دایه خۆ سوتان‌دن، هه‌رچه‌نده له‌رووی شه‌رعیه‌وه ئەمه
کارێکی زۆر خراپ و ناپه‌سه‌نده، به‌لام ره‌شبینی وای لێ
کردن که له‌ژیان بێزار بن، له‌به‌رئ‌وه شتیکی سروشتیه
که ئەم گه‌لانه راپه‌رین و شو‌رش بکه‌ن.

لێ‌روه‌ه ئامۆژگاری ده‌سه‌لاتداران ده‌که‌م که له‌خوا
بترسن و رێگه به‌گه‌له‌کانیان بده‌ن به‌ئازادی بژین و
به‌ئازادی چاره‌نوسی خۆیان دیاری بکه‌ن، چونکه ئەگه‌ر
وانه‌که‌ن ئەوا باره‌که ده‌گۆرێت بۆ ئازاوه گێرێ و شه‌ری
ناوخۆ.

ئێمه زۆر نیگه‌رانین له‌و رووداوانه‌ی که له‌م دوایه‌دا
له‌میسر روویدا، ئەگه‌ر له‌ده‌سه‌لاتدارانی میسردا
بچوکت‌ترین خۆشه‌ویستی هه‌بێت بۆ گه‌له‌که‌یان
باده‌سه‌لات به‌جێ به‌یڵن و بو‌ار بده‌ن به‌

بەرامبەرەكانيان و ريگە بەگەل بدن چارەنوسى خۆى
ديارى بكات و نەهيئن بارودۆخەكە زياتر بەرەو گرژى و
خراپى و كوشتار بپروات، چونكە ئەمە بارودۆخى
ميسرى زياتر ئالۆز دەكات، ناوبانگ و قەبارەى ميسر
لەناو گەلانى ئيسلامى گەورەيه.

داوا لەخوای گەوره دەكەين كە ئەوانە هۆشيان بەبەردا
بیتەوهو پەنانەبەنە بەر بەكارهينانى هيىزو توندو
تيژى و گەلى ستهمليکراو بتوانن چارەنوسىكى باش بۆ
خۆيان ديارى بکەن^(*).

^(*) نەم وتارە ۲۸-۱-۲۰۱۱ لەمزگەوتى خاتوو عائيشە، لەدەوحەى پابتهختى قەتەر
بوە، كەسەرەتای شۆرشي بەهارى عەرەبى بوو كەزۆرەى ولاتە عەرەبىهەكانى
گرتبۆوه.

پیرست

لا پهره	بابهت	ژ
۳	پیشه کی	۱
۹	رهه نده کانی (عباد الرحمن)	۲
۱۹	هموو مروّ فایه تی پیویستیان به (عباد الرحمن) ههیه	۳
۲۷	ترسان له خواو له روژی دوایی سه رچاوهی سه ره کی پیاده کردنی دادپهروه ریه	۴
۳۵	خوای گهوره له گهل نهوانه دایه که پاریزگارو چاکه کارن	۵
۵۹	گهورهترین پاداشتی تهوبه کردن بههشته	۶
۶۷	له دوای هاوه لدانان بوخواو کوشتی بهناهق زینا کردن گهورهترین تاوانه	۷
۷۵	پهروهردهی نهویهك له سه ر بنه مای بویری و نازادی	۸